

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR	
Prejeto:	01-10-2015
Šifra:	526-07/15-80/1
Povezava:	
EPA:	794-VII
EU:	
T: +386 1 478 10000, zn.:	
F: +386 1 478 16007, tatica:	
E: gp.gs@gov.si	
http://www.vlada.si/	

Predsednik Državnega zbora

EVA: 2015-2430-0014
Številka: 00729-2/2015/10
Datum: 30. 9. 2015

Vlada Republike Slovenije je na 75. dopisni seji dne 30. 9. 2015 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu – skrajšani postopek,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 142. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku, ker gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona ter prenehanje veljavnosti prehodne in končne določbe, ki omogoča, da se koncesije, podeljene v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), veljavne do 31. decembra 2012, na podlagi katerih se ob uveljavitvi tega zakona izvaja gospodarska javna služba javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, podaljšajo za obdobje do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ do 31. decembra 2015. Skladno z določili drugega odstavka 8. člena Uredbe 1370 EU se zagotovi podaljšanje koncesij za izvajanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, ki so bile podeljene v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), najpozneje do 2. 12. 2019.

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da zakonodajno-pravna služba državnega zbora pripravi uradno prečiščeno besedilo zakona na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika Državnega zbora RS (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11, 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Peter Gašperšič, minister za infrastrukturo,
- mag. Klemen Grebenšek, državni sekretar, Ministrstvo za infrastrukturo,
- mag. Klemen Potisek, državni sekretar, Ministrstvo za infrastrukturo,
- mag. Mirko Komac, v. d. generalnega direktorja Direktorata za promet, Ministrstvo za infrastrukturo,
- Suzana Habjanič, podsekretarka, Direktorat za promet, Ministrstvo za infrastrukturo,
- Andrej Benkovič, sekretar, Direktorat za promet, Ministrstvo za infrastrukturo.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloga: 1

SKRAJŠANI POSTOPEK
EVA 2015-2430-0014

PREDLOG ZAKONA
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

31. 12. 2015 potečejo obstoječe koncesije za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: GJS JPP), ki so bile podeljene v skladu z Zakonom o prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04). Bistvena in najnujnejša sprememba obstoječega Zakona o prevozi v cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: ZPCP) skladno z določili drugega odstavka 8. člena Uredbe 1370/2007 EU omogoča podaljšanje koncesij za izvajanje GJS JPP do najpozneje 2. 12. 2019.

Ker se je v zadnjih petnajstih letih z ukinjanjem linij javnega potniškega prometa vzpostavila neuravnotežena ponudba javnega linijskega prevoza potnikov, se funkcionalnost celotnega avtobusnega prevoznega sistema zagotavlja z dopolnilno vzpostavitvijo linij mestnega in posebnega linijskega prevoza potnikov. Da bi lahko sledili trendom, ki se pojavljajo na področju združevanja in optimiziranja prevoznih in finančnih virov, je nujno, da se s spremembo obstoječe zakonodaje sistemsko uredi področje integriranih prevozov. Predlog sprememb in dopolnitev ZPCP zato uvaja pojma integrirana linija in prevoz na klic, ureja pravne podlage za elektronsko povezljivost evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, pristojno za promet, in pravni subjekti, ki so vključeni v sistem financiranja integriranih linij, zagotavlja pogoje za vzpostavitev kakovostne evidence podatkov o posebnih linijskih prevozi potnikov ter opredeljuje pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da se lahko v okviru posebnega linijskega prevoza potnikov izvede prevoz naključnih potnikov.

Ministrstvo za infrastrukturo odloča o vlagateljevi pravici do subvencioniranega prevoza. Zaradi poenotenja meril na področju uporabe statusa vlagatelja, je treba pojem in uporabo statusa vlagatelja ustrezno uskladiti z merili ministrstva, pristojnega za izobraževanje, ter njegovimi evidencami vpisanih dijakov, študentov in udeležencev izobraževanja odraslih. S spremembo zakonodaje se zato omeji upravičenost vlagateljev do subvencionirane vozovnice s starostjo do dopolnjenega 26. leta, izobraževanjem le-teh po javno veljavnih izobraževalnih ali študijskih programih, ter pogojem, da vlagatelj niso v delovnem razmerju, ne opravljajo samostojne registrirane dejavnosti, nisi vpisani v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu in niso poslovodne osebe gospodarskih družb ali direktorji zasebnih zavodov.

Manjši sklop sprememb veljavnega zakona je namenjen povečanju učinkovitosti izvajanja zakona ter zagotavljanju ustreznega nadzora nad izvajanjem GJS JPP in drugih prevozov (subvencioniranih, posebnih linijskih, stalnih izvenlinijskih, občasnih ipd.).

Predlog sprememb in dopolnitev ZPCP prav tako vključuje izenačitev nacionalnih pogojev za izpolnjevanje dobrega ugleda za pridobitev licence za izvajanje prevozov potnikov in blaga v notranjem cestnem prometu s pogoji, ki so določeni za dober ugled za pridobitev licence za izvajanje prevozov potnikov in blaga v mednarodnem cestnem prometu (licenca Skupnosti).

Zaradi nedoločnosti prepovedi kabotaže za vozila 8 + 1 in manj v veljavnih evropskih področnih

uredbah je sklop sprememb ZPCP namenjen prepovedi kabotaže za vozila 8 + 1 in manj ter povečanju učinkovitosti razdelitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga, saj bi s tem omogočili domačim prevoznikom večjo dostopnost do mednarodnega trga cestnih prevozov.

Za vzpostavitev ustreznih sankcij na področju ugotovljenih kršitev pri izvajanju pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja poklicnih voznikov predlog sprememb in dopolnitev ZPCP uvaja ustrezno prekrškovno določbo.

Zaradi zavarovanja pravic zaposlenih se na področju avtotaksi prevozov vzpostavlja dodatno preverjanje podatka o poravnavi vlagateljevih davčnih obveznosti in prispevkov za socialno varnost.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Pri pripravi predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozi v cestnem prometu so pripravljavci sledili predvsem naslednjim ciljem:

- Ministrstvo za infrastrukturo (v nadaljnjem besedilu: MZI) je kot upravljavec javnega potniškega prometa odgovorno za zagotavljanje in organizacijo javne gospodarske službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: GJP JPP). GJS JPP se je začela izvajati leta 2004 na podlagi Zakona o prevozi v cestnem prometu, ki je določal, da se koncesije podelijo obstoječim prevoznikom na linijah, ki so jih ti takrat izvajali, brez javnega razpisa. Trenutne koncesije so podaljšane do konca leta 2015. Model »podaljševanja« koncesijskih pogodb iz leta 2004 je treba skladno z določbami področne zakonodaje prekiniti tako, da se podelijo nove koncesijske pogodbe na podlagi javno objavljenega razpisa. S spremembo zakonodaje se zagotovi pravna podlaga za podaljšanje koncesij najpozneje do 2. 12. 2019. Do podelitve koncesij, do najpozneje 2. 12. 2019, je treba urediti pravno podlago za uvedbo integriranih prevoznih storitev ter pravnih aktov in predpisov, ki podrobno določajo:
 - standard dostopnosti,
 - opredelitev izključne pravice,
 - smernice za oblikovanje snopov linij in koridorjev,
 - snope in koridorje,
 - okvirne vozne rede (daljinar, režimi),
 - oceno obsega prevozov okvirnih vozni redov,
 - tarifno lestvico,
 - model stroškovne cene,
 - model ločenega knjigovodstva,
 - model koncesijskih poročil (mesečni, četrtni, letni),
 - model obračuna in poročila nadomestil (kompenzacije, subvencije) itn.
- Pravico do izdaje subvencionirane vozovnice imajo vlagatelji s statusom dijaka, študenta in udeleženca izobraževanja odraslih. Ministrstvo, pristojno za izobraževanje, vodi evidenco vpisanih dijakov, študentov in udeležencev izobraževanja odraslih. Izdaja subvencionirane vozovnice vlagatelju, ki ni vpisan v obravnavano evidenco, je protizakonita. Da bi se temu izognili, se v predlogu zakona uskladijo merila ministrstva, pristojnega za izobraževanje, ki opredeljuje status vlagatelja, ter ministrstva, pristojnega za promet, ki odloča o pravi vlagatelja iz naslova statusa vlagatelja.
- Odpraviti pravne vrzeli glede nedoločnosti kabotažnih prevozov potnikov in blaga z osebnimi vozili.

- Zaradi slabe ponudbe povezav JPP s prevoznimi storitvami letališč se opredelita namen in potreba stalnega izvenlinijskega prevoza na prevoz potnikov med letališčem in poljubno točko vstopa oziroma izstopa potnika.
- Na območjih, na katerih se izvaja posebni linijski prevoz brez možnosti javnega linijskega prevoza, se na podlagi izdanega dovoljenja organa JPP ter ustrezne pogodbe med naročnikom in izvajalcem prevoza omogoči prevoz naključnih potnikov.
- Pri izpolnjevanju pogojev za dostop do trga cestnih prevoznih storitev na nacionalni, mednarodni ravni in ravni Skupnosti, zagotoviti enakost izpolnjevanja pogojev za dober ugled.
- Zagotoviti večjo dostopnost do opravljanja mednarodnih cestnih prevozov z učinkovitejšo razdelitvijo in prenosi dovolilnic.
- Zagotoviti sankcioniranje izvajalcev usposabljanja za poklicne voznike.

2.2 Načela

Načela predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozi v cestnem prometu ne odstopajo od načel temeljnega Zakona o prevozi v cestnem prometu.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

- ureditev pravne podlage za podaljšanje koncesij za izvajanje GJS JPP, ki so bile podeljene v skladu z Zakonom o prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), najpozneje do 2. 12. 2019;
- opredelitev pojmov integrirana linija, prevoz na klic in stalni izvenlinijski prevoz;
- ureditev pravnih podlag za elektronsko povezljivost evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, pristojno za promet, in pravni subjekti, vključeni v sistem financiranja integriranih linij;
- zagotovitev pogojev za vzpostavitev kakovostne evidence podatkov o posebnih linijskih prevozi potnikov;
- opredelitev pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, da se lahko v okviru posebnega linijskega prevoza potnikov izvede prevoz naključnih potnikov;
- ureditev specifičnih področij izvajanja in financiranja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: GJS JPP) ter sistema integriranih linij v posameznih podzakonskih aktih in predpisih;
- uskladitev meril ministrstva, pristojnega za izobraževanje, ki opredeljuje status vlagatelja, ter ministrstva, pristojnega za promet, ki odloča o pravici vlagatelja iz naslova statusa vlagatelja;
- zagotovitev pravnih podlag za povečanje učinkovitosti izvajanja GJS JPP in drugih prevozov (subvencioniranih, linijskih, izvenlinijskih ipd.) ter nadzora nad njihovim izvajanjem;
- zagotovitev pravnih podlag za ureditev prevozov na klic, občasni prevozov in stalnih izvenlinijskih prevozov (v smislu dopolnilne in ne konkurenčne dejavnosti GJS JPP);
- vzpostavitev pravnih podlag za prepoved kabotaže za prevoz potnikov in blaga z vozili 8 + 1 in manj;
- Pri izpolnjevanju pogojev za dostop do trga cestnih prevoznih storitev na nacionalni, mednarodni ravni in ravni Skupnosti, zagotoviti enakost izpolnjevanja pogojev za dober ugled; zagotavljanje večje dostopnosti do opravljanja mednarodnih cestnih prevozov z učinkovitejšo razdelitvijo in prenosi dovolilnic;
- vzpostavitev pravnih podlag za sankcioniranje izvajalcev usposabljanja za poklicne voznike.

b) Način reševanja:

- vzpostavitev pravnih podlag za podaljšanje obstoječih koncesij za izvajanje GJS JPP;

- vzpostavitev pravnih podlag za izvedbo integriranih prevoznih storitev (optimizacija učinkovitosti in stroškov prevozov) in nadzor nad njimi;
- vzpostavitev nove oblike javnega prevoza na področjih, na katerih ni javnega potniškega prevoza (prevozi na klic);
- preprečitev izdaje subvencionirane vozovnice vlagateljem, ki nimajo ustreznega statusa in niso vpisani v EVŠ oziroma CEUVIZ.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog spremembe zakona je usklajen z veljavno zakonodajo.

č) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z:

- Ministrstvom za izobraževanje, znanost in šport;
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (Urad RS za meroslovje).

d) Povzetek poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil objavljen na spletnem portalu e-demokracija 27. 7. 2015.

Predlog sprememb in dopolnitev Zakona o prevozi v cestnem prometu je bil 11. 8. 2015 predstavljen članom OZS, 13. 8. 2015 pa članom GZS, ŠOS, DOS, ZOS, SOS in ZMOS.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima pozitivne finančne posledice za državni proračun in druga javna finančna sredstva, saj bo Ministrstvo za infrastrukturo na podlagi predlaganih sprememb in učinkov novele zakona iz finančnega vidika zmožno izvajati naloge, ki so mu naložene z zakonom.

S proračunom RS za leto 2014 je bilo za izvajanje subvencioniranih prevozov dijakov in študentov ter za kompenzacije za izvajanje gospodarske javne službe zagotovljenih 63.089.693 evrov. Za enak obseg javnih linijskih prevozov v notranjem prometu in enake pravice do subvencioniranih prevozov je v proračunskih letih 2015, 2016 in 2017 predvidenih 60.000.000 evrov. Razliko med obema proračunskima letoma je tako potrebno zagotoviti z ukrepi, ki bi prispevali k finančnemu učinku v višini 3.089.693. V primeru iskanja notranjih rešitev v okviru obstoječe zakonodaje bi zelo ozko zategovanje pogojev prevoznikom onemogočilo kvalitetno izvajanje programov GJS, hkrati pa bi Ministrstvo za infrastrukturo s takšnimi ukrepi lahko povzročilo razpad sistema GJS javnega linijskega prevoza potnikov. GJS JPP se trenutno izvaja v okviru zelo nizkega standarda ponudbe storitev JPP, integracija JPP in nov razpis za podelitev koncesij pa bosta doprinesla s svojim pozitivnim učinkom zagotovila obstoj in hkrati dvig standarda JPP.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun, zato za izvajanje zakona ni potrebno zagotoviti dodatnih finančnih sredstev v sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

Področje GJS JPP:

Avstrija

Na nacionalni ravni je izvajanje javnega potniškega prometa v pristojnosti države, na regionalni ravni v pristojnosti pokrajin in na lokalni ravni v pristojnosti občin. Javni potniški promet se izvaja na podlagi nacionalnega Zakona o organiziranju in izvajanju javnega potniškega prometa in njegovih poznejših dopolnil (Bundesgesetz über die Ordnung des öffentlichen Personennah und Regionalverkehrs, 1999a).

Koncesije za izvajanje javnega potniškega prometa se podeljujejo na podlagi nacionalnega Zakona o koncesijskih razmerjih in njegovih poznejših dopolnil (Bundesgesetz über die Linienmässige Beförderung von Personen mit Kraftfahrzeugen, 1999b). Ministrstvo, pristojno za promet, je pristojnost za določanje linij dodelilo pokrajinam.

Načrtovanje in izvajanje javnega prevoza na podeželju sta v pristojnosti pokrajin, občin in lokalnih prevoznih organizacij, znanih pod imenom »Verkehrsverbund«, ki v posameznih pokrajinah predstavljajo krovno organizacijo na področju javnega prevoza. Javni prevozi na podeželju se izvajajo s tesnim medsebojnim sodelovanjem in usklajevanjem med pokrajinami, občinami in lokalnimi prevoznimi organizacijami. Zakonodaja na podeželju dopušča izvajanje nekaterih posebnih oblik prevozov na zahtevo, poznanih tudi pod imeni »Call bus/Rufbus« oziroma

»Call collecting taxi/Anrufsammeltaxi«, ter izvajanje kombiniranega šolskega in rednega prevoza, saj oblasti šolske prevoze štejejo za eno od oblik javnih prevozov.

Pristop na trg prevoznih storitev je za vse zainteresirane nove izvajalce javnih prevozov (še zlasti tistih s področja izvajanja inovativnih oblik javnega prevoza) zaradi zahtevnih zakonodajnih postopkov v praksi zelo težaven, saj se lahko nove oblike prevozov uvedejo le na tistih območjih, na katerih javni prevoz že obstaja, in še to le, kadar se s tem strinjajo tudi vsi drugi že obstoječi izvajalci javnega prevoza na tem območju. Zakonodaja predvideva, da se lahko obstoječi prevozniki zoper nameravani pristop novih izvajalcev na trg pritožijo, če menijo, da bi lahko predvideni novi prevozniki kakor koli ogrozili njihovo sedanje delovanje. Pritožbe lahko obstoječi prevozniki vlagajo tudi zoper vse tiste interesente, ki bi želeli nove oblike prevozov izvajati prostovoljno. Zainteresirani izvajalci novih oblik javnih prevozov na določenih območjih imajo zaradi tega za izvajanje nameravanih oblik prevozov še največ možnosti, če bi nameravane prevoze izvajali v sodelovanju z že obstoječimi izvajalci javnih prevozov na takih območjih.

Nakupovalni centri in drugi veliki generatorji prometa sofinancirajo vse potrebne povezave svojih centrov z javnim potniškim prometom na podlagi plačevanja posebnega prispevka.

Nemčija

Pristojnosti za področje javnega prevoza so porazdeljene med zvezno ravno na nacionalni ravni (»Bund«), med federalne enote na regionalni oziroma pokrajinski (deželni) ravni (»Länder«) ter med občine na lokalni ravni (»Städte/Gemeinden«). Občine se med seboj lahko združujejo v večje administrativne enote oziroma okraje (»Kreis«), ki so za izvajalce javnega prevoza najpomembnejši oziroma najkompetentnejši sogovornik.

Pravna podlaga za izvajanje javnega prevoza potnikov v cestnem prometu so temeljni zvezni zakonodajni akti, kot npr. Zakon o regionalizaciji javnega potniškega prometa (Gesetz ..., 2002) ali Zakon o prevozu oseb (Personenbeförderungsgesetz, 1990) z njegovimi poznejšimi dopolnitvami. Natančnejše opredelitve s področja načrtovanja, organiziranja in oblikovanja javnega potniškega prometa so sicer določene v zakonodajah posameznih regij (dežel). Država v zagotavljanju storitev javnega prevoza prebivalstvu vidi eno od temeljnih bivalnih funkcij.

Občine same nimajo neposrednih pristojnosti na področju javnega prevoza, imajo pa veliko vlogo in odgovornost pri prizadevanjih za uvajanje izboljšav obstoječega sistema javnega potniškega prometa. Prevozniki morajo za izvajanje prevozov po fiksnih trasah obvezno pridobiti dovoljenje (licenco), ravno tako kakor ga morajo pridobiti tudi izvajalci taksi prevozov. Trg prevoznih storitev je omejen in prevozniki niso deležni nikakršnih finančnih subvencij oziroma nadomestil za svoje delovanje. Če posamezni prevoznik ne želi več izvajati prevozov po načelu samopokrivanja stroškov (tj. po tržnih zakonitostih), lahko posamezno okrožje takega prevoznika oziroma njegove prevozne storitve izključi iz sistema prevoznih storitev.

Vključevanje posebnih oblik javnega prevoza v obstoječe oblike rednega javnega prevoza se pospešeno razvija. Osebe s posebnimi potrebami so upravičene do brezplačnega javnega prevoza, zato zanje ni razvitih in tudi ne predvidenih nikakršnih posebnih oblik javnega prevoza.

V preteklosti (zlasti v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja) je bilo z vključitvijo taksi prevozov v sistem javnih prevozov razvitih veliko modelov posebnih oblik javnega prevoza, ki se uporabljajo še danes (organizirane sheme kolektivnega taksi prevoza na zahtevo/»Collective taxi on-demand« oziroma »Anruf-Sammeltaxi«; prevoz ali avtobusni taksi prevoz/»Ride-on-demand« oziroma »Anruf-Linienfahrt«; občinski avtobusni prevoz/»Citizen's bus service« oziroma »Bürgerbus«;

prevoz z avtobusom na klic/«Calla-bus service» oziroma »Anruf-Bus«). Šolski prevozi na podežlju so kot kombinirani prevozi dostopni tudi vsem drugim potnikom, ki tak prevoz želijo uporabljati, omogočena pa je tudi možnost izvajanja posebnih oblik prevozov na zahtevo, zaradi česar je kot podpora takim oblikam prevoza na podežlju vzpostavljeno večje število dispečerskih centrov. Omogočeno je tudi izvajanje prostovoljnih prevozov z vozniki prostovoljci, pri čemer so občine v preteklosti za ta namen lahko prispevale precejšnja dodatna finančna sredstva, kar pa je danes zaradi slabšega gospodarskega stanja v državi dopustno izvajati le, če je taka možnost izvajanja javnega prevoza natančno opredeljena v veljavni zakonodaji.

Italija

Dejavnost javnega prevoza je na regionalni ravni v pristojnosti pokrajin, na lokalni ravni pa v pristojnosti občin. Trg prevoznih storitev je sestavljen iz velikega števila različnih manjših prevoznikov.

Če linije potekajo po več kot dveh regijah, je izvajanje takih linij v pristojnosti državnih oblasti. Če pa potekajo po eni ali dveh regijah, je njihovo izvajanje v pristojnosti posameznih pokrajinskih oblasti. Če redne linije potekajo po več regijah, so za njihovo izvajanje odgovorne tiste regije, po katerih poteka najdaljši del posamezne linije. Če linije potekajo po podeželskih in goratih območjih, je njihovo izvajanje v pristojnosti občinskih in pokrajinskih oblasti.

Pokrajine so pristojne za izvajanje rednih linij, občine pa za izvajanje šolskih prevozov in drugih posebnih oblik javnega prevoza, tudi turističnega, za katere se tudi izdajajo ustrezne licence. Izvajanje kombiniranega prevoza potnikov in blaga je omejeno na redka podeželska območja.

Javnofinančna sredstva se lahko namenijo le za posodabljanje prometne infrastrukture oziroma za razvoj novih inovativnih oblik javnega prevoza, ne pa tudi za neposredna finančna izplačila oziroma subvencioniranje prevoznikov.

Model podeljevanja koncesij in licenc za izvajanje javnih prevozov, ki so ga v preteklosti uporabljale pokrajine in občine, je bil leta 2004 odpravljen in nadomeščen z modelom, ki prevoznikom omogoča večjo medsebojno konkurenčnost. Model temelji na izbiri najugodnejšega prevoznika, ki bo pripravljen zahtevane standarde izvajanja javnega prevoza izpolnjevati z najmanjšimi stroški.

Nizozemska

Za izvajanje javnega prevoza in usklajevanje med lokalnim in regionalnim javnim prevozom so pristojne pokrajinske oblasti. Ministrstvo, pristojno za promet, za izvajanje javnega prevoza pokrajinskim oblastem podeljuje določena finančna sredstva, s čimer pokrajinske oblasti postanejo v celoti odgovorne za nemoteno izvajanje javnega prevoza na svojem območju in za vse potrebno vlaganje v prometno infrastrukturo, namenjeno nemotenemu izvajanju javnega prevoza.

Občinske oblasti so pristojne za zagotovitev javnega prevoza vsem tistim osebam s posebnimi potrebami, ki so zaradi svojega težjega zdravstvenega stanja brez možnosti lastnega prevoza in zaradi tega odvisne izključno od storitev javnega prevoza. Občinske oblasti za potrebe zagotavljanja javnega prevoza takim kategorijam oseb od ministrstev, pristojnih za promet in socialne zadeve, dobivajo vsa potrebna dodatna finančna sredstva. Nekaterim socialno šibkejšim kategorijam prebivalstva (šoloobveznim otrokom, osebam s posebnimi potrebami, starejšim osebam) je omogočen brezplačen javni prevoz. Kombiniran šolski in redni prevoz potnikov ni mogoč, pač pa se morajo taki prevozi izvajati kot ločena oblika prevozov. Prav tako je izvajalcem omogočena možnost izvajanja prostovoljnih prevozov.

Dejavnost javnega prevoza (rednega in posebnega, kot so npr. prevozi na klic ipd.) je urejena skladno z zakonodajo iz leta 1999 (*The Ministerial Regulation Financing Public Transport*), ki pokrajinskim in občinskim oblastem omogoča uporabo določenih finančnih sredstev za vzpostavitev posebnih oblik javnega prevoza, kot so npr. skupinski prevozi potnikov na zahtevo (*Collective demand responsive transport*). Prevozi na zahtevo so na podežlju zelo razširjeni in se izvajajo v sklopu rednih linij v kombinaciji s prevozom oseb s posebnimi potrebami. Leta 2002 je bilo vzpostavljenih skoraj 40 različnih storitev s področja prevozov na zahtevo, ki so se med seboj razlikovale po različnih značilnostih, kot so: dolžina linije, namen, razpoložljivost in cena storitve, način rezervacije storitev idr. Zaradi potrebe po informacijski podpori za izvajanje prevozov na zahtevo so bili uvedeni številni dispečerski centri. Večina izvajalcev prevozov na zahtevo zaradi odličnega poznavanja cestnih razmer je kar izvajalcev taksi prevozov (taksi službe). Čeprav storitve prevoza na zahtevo v splošnem niso pogoste in zato tudi niso vključene v nobeno od oblik prevoznih storitev, ki so sicer predvidene v zakonodaji (redni prevozi, redni posebni prevozi, taksi prevozi, prevozi samo določenih kategorij potnikov), je taka oblika prevozov smiselna na številnih podeželskih območjih. Za regionalne in lokalne povezave je uveden sistem enotne vozovnice, v katerega pa ni vključena nobena od oblik izvajanja prevozov na zahtevo.

Za pravico do izvajanja rednih prevozov oziroma prevozov na zahtevo se poteguje veliko prevoznikov, zato lahko pokrajinske oblasti, da bi po potrebi zajele širši krog morebitnih zainteresiranih izvajalcev, merila za izbiro prevoznika ustrezno spremenijo.

Švedska

Pristojnost za izvajanje javnega prevoza je porazdeljena med ministrstvo, pristojno za promet, na državni ravni, med pokrajine na regionalni ravni in med občine na lokalni ravni. Občinske oblasti so skupaj s pokrajinskimi (okrajnimi) oblastmi odgovorne za izvajanje vseh oblik lokalnega in regionalnega javnega prevoza (avtobusnega, železniškega, rečnega, taksi prevoza, ...).

Vsak okraj (*»County«*) ima vzpostavljeno svojo podporno službo, ki je pristojna za načrtovanje in izvajanje javnega prevoza na svojem območju. Občina je odgovorna za izvajanje posebnih oblik javnega prevoza, tudi šolskega. Omogočeno je izvajanje kombiniranega šolskega in rednega prevoza potnikov, ki se zelo pogosto uporablja. Zakonodaja občinam dovoljuje, da lahko odgovornost in skrb za izvajanje javnega prevoza oseb s posebnimi potrebami prepustijo okrajnim oblastem.

Podeželska območja so pogosto deležna nekaterih dodatnih storitev javnega prevoza, kot so npr. dva- do trikrat tedensko delujoči taksi prevoz na zahtevo (*»Dial-a-ride taxi«*), zato so bili (kot podpora takim oblikam prevozov) vzpostavljeni številni dispečerski centri. Taki taksiji na zahtevo izvajajo prevoze po okvirnem voznem redu na določenem podeželskem območju brez vnaprej določenega fiksnega prevoznega načrta. Namenjeni so za prevoze prebivalstva do najbližjega urbanega središča. Pokrajinske oblasti take oblike prevozov sofinancirajo samo, če se prevozi na podeželskih območjih izvajajo vsaj trikrat tedensko, zaradi česar podeželsko prebivalstvo za take storitve prevoza plačuje enako ceno, kakor bi jo plačevalo za storitve rednega prevoza, če bi ta tam obstajal. Taka oblika prevoza je zaradi majhne pogostosti namenjena zadovoljitvi zgolj občasnih potreb podeželskega prebivalstva, predvsem po nakupovanju, obisku zdravnika ali medsebojnem druženju. Povprečna zasedenost vozila pri posameznem potovanju s tako obliko prevoza je 60-odstotna, kar pomeni enega ali dva potnika na vozilo. Zakonodaja z različnimi zahtevami pri izvajanju avtobusnih in taksi prevozov (predvsem z različnimi zahtevami za opremljenost vozil) omogoča, da si avtobusni in taksi prevozi na podeželskih območjih medsebojno neposredno ne konkurirajo.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona nima posledic za postopke oziroma poslovanje javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona nima posledic za obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predlog zakona nima posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlog zakona ima pozitivne posledice za gospodarstvo. Na področju prevoza potnikov vzpostavlja pravne podlage za podaljšanje koncesijskih razmerij in s tem možnost izvajanja gospodarske javne službe medkrajevnega avtobusnega potniškega prevoza v Sloveniji. Predlog zakona uvaja pravne podlage za izvedbo integriranih prevoznih storitev, s pomočjo katerih bo dosežena optimizacija učinkovitosti in stroškov prevoza. Na področjih, kjer ni ustreznega javnega potniškega prometa se v obliki prevoza na klic vzpostavlja možnost uvedbe nove oblike javnega potniškega prometa. Na podlagi omenjenih sprememb se zagotavlja večja konkurenčnost na trgu.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Predlog zakona nima posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona

Predlog sprememb in dopolnitev zakona bo po potrebi predstavljen z javno predstavitvijo, spletno predstavitvijo, seminarjem ali delavnicami.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa bosta spremljala pristojno ministrstvo in pristojni inšpektorat.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Ni drugih pomembnih okoliščin.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

– spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen

Gradivo je bilo objavljeno na spletnem portalu e-demokracija 27. 7. 2015.

– čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe
Mnenja, predloge in pripombe je bilo mogoče sporočiti v 30 dneh od dneva objave predloga zakona na portalu e-demokracija, torej do 28. 8. 2015.

– datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja

11. 8. 2015 – predstavitev v prostorih OZS;

13. 8. 2015 – predstavitev v veliki konferenčni dvorani Ministrstva za javno upravo.

Od 11. 8. 2015 do 28. 8. 2015 je potekalo sodelovanje (usklajevanje) predloga zakona z zainteresirano strokovno javnostjo po elektronski pošti.

– seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte),

– OZS, GZS, SOS, ZOS, ZMOS, ŠOS, DOS, GoOpti, GoGreen, Javno podjetje Ljubljanski potniški promet, d. o. o., Alpetour PA, ...

– bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti,

Predlogi GZS:

– K 1. členu (preoblikovanje besedila)

GZS predlaga preoblikovanje besedila: »37. a »prevoz na klic« je napredna oblika javnega prevoza enega ali več potnikov, namenjena zagotavljanju storitve javnega prevoza potnikov na ruralnih območjih oziroma na območjih z nižjim povpraševanjem po storitvah JPP, kjer ni zagotovljenih nikakršnih povezav z rednim javnim potniškim prometom. S prevozom na klic se zagotavlja prevoz potnikov do najbližjih prestopnih točk na medkrajevni linijski prevoz in se izvaja z motornim vozil, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev.«

– K 8. členu – GZS nasprotuje predlaganemu črtanju drugega odstavka 33. člena in namesto

črtanja tega odstavka predlaga spremembo tega odstavka tako, da se glasi:

»(2) Voznik avtobusa in vozila, ki opravlja stalne linijske in izvenlinijske prevoze, mora imeti v vozilu pogodbo o zaposlitvi za kar se šteje tudi pogodba o začasnem in občasnem delu upokojencev, ki je opredeljena v Zakona o urejanju trga dela.«

GZS dodatno predlaga, da se v petem odstavku 33. člena doda stavek: »Vozila domačih prevoznikov s katerimi se izvaja kakršna koli oblika prevoza potnikov morajo biti opremljena z tahografom.«

GZS nasprotuje predlaganemu dodajanju desete alineje v prvem odstavku 33. člena

- K 11. členu

GZS predlaga, da besedilo 49. člena ostane enako brez predlaganih sprememb.

- K 12. členu

GZS nasprotuje črtanju tretjega odstavka 50. člena in s tem tudi predlaganemu novemu besedilu drugega odstavka tega člena ter predlaga spremembo obstoječega tretjega odstavka 50. člena tako, da se glasi:

»(3) Organ JPPP pred podelitvijo koncesij določi potrebe po prevozih (vozne rede) med koledarskim pa najmanj štirikrat na leto s spremembami voznega reda tega uskladi z dejanskimi potrebami po prevozih.«

- K 15. členu

GZS predlaga, da se v četrtem odstavku 54. člena črtata zadnji in predzadnji stavek ter ponovno doda besedica »praviloma«, tako se četrti odstavek 54. člena spremeni, da se glasi:

»(4) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja praviloma z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom, pri čemer je naročnik prevoza lokalna skupnost ali pravna oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost.«

GZS predlaga črtanje šestega odstavka 54. člena.

- K 16. členu

GZS predlaga črtanje tretjega in četrtega odstavka 55. člena.

- K 17. členu

V zvezi z avtotaksi prevozi GZS predlaga, da zakon natančno opredeli lokacije avtotaksi postajališč, saj pobiranje naključnih potnikov po avtobusnih postajališčih slabi GJS. Poleg tega je treba razmisliti o izdaji licenc za avtotaksi prevoze na ravni lokalnih skupnosti, saj je bolj smiselno povezati obstoječe izdajatelje licence in vse pristojne službe, kar bi omogočilo boljši nadzor in imelo enake učinke kot predlagane spremembe.

- K 20. členu

Na GSZ opozarjajo na problematiko meril za vzpostavitev »shuttle prevozov« na linijah, kjer že obstaja redna linija GJS. Primer: Brnik–Ljubljana, kjer obstaja redna linija in poleg tega prevoze na isti progi opravljajo tudi prevozniki, ki niso koncesionarji. Posledično to pomeni slabitev prihodkov GJS.

- K 21. členu

GZS predlaga, da se na koncu drugega odstavka 57.b člena doda nov stavek:

»S prevozom na klic se zagotavlja prevoz potnikov na krajših razdaljah do najbližjih prestopnih točk na medkrajevni linijski prevoz.«

GZS predlaga, da se četrti odstavek 57.b člena spremeni, tako da se glasi:

»(4) Prevoz na klic se lahko izvaja po vnaprej določenem voznem redu, za katerega velja režim »prevoz na klic« in se izvede izključno ob izpolnjenem pogoju predhodne najave prevoza s strani potencialnega potnika. Potencialni potnik je dolžan izvršiti predhodno najavo prevoza najmanj en delovni dan pred načrtovanim prevozom.«

GZS predlaga črtanje petega odstavka 57.b člena.

GZS predlaga črtanje zadnje alineje 57.c člena.

- K 34. členu

GZS predlaga, da se v šestem odstavku 114.b člena doda alineja: »– vozovnico uporablja druga oseba,«.

- GZS predlaga dodaten člen:

»Zakonodajalcu predlagamo, da v spremembe zakona vključi rešitve v primeru obvozov in zapor cest ter določi način obveščanja avtobusnih prevoznikov s strani naročnika oziroma

izvajalca del zaradi katerih je potreben obvoz. Menimo, da je vsako zaporo oziroma obvoz zaradi zagotavljanja prevozov nujno predhodno uskladiti z avtobusnim prevoznikom (sprememba linije, dodatno nastali stroški, ipd.).«

Predlogi OZS:

- Prepoved opravljanja komercialnega prevoza blaga s traktorji.
- Uvedba oznake na vozilih, ki opravljajo prevoze za lastne potrebe.
- Ureditev nadzora nad pooblaščenimi centri, ki izvajajo temeljne kvalifikacije in redno usposabljanje voznikov.
- Spremembe na področju pogojev in delitve dovolilnic.
- Občasni prevozi potnikov:
Treba je omogočiti, da se opravljajo prevozi tudi z vozili do 1 + 8 potnikov.
Uvaja se nov dokument t. i. »obrazec«, ki po mnenju ministrstva omogoča lažji nadzor nad izvajanjem tovrstnih prevozov. Menijo, da je uvedba »obrazca« še neupravičena in nepreverjena in novi dokument ne bo zasledoval zastavljenega cilja.
- Gospodarska javna služba javnega potniškega prometa in podaljšanje koncesij:
Strinjajo se, da je nujno treba urediti pravno podlago za podaljšanje koncesij. Za nadaljnjo ureditev podeljevanja koncesij zahtevajo spoštovanje Akta za mala podjetja, ki ga je objavila Evropska komisija junija 2008.
- Posebni linijski prevozi:
Zaradi omogočanja prevoza potnikov z oddaljenih območij (na katerih ni rednih linijskih prevozov) je bil seznam potnikov črtan kot obvezni dokument v vozilu. Zato se tudi strinjajo s predlogom, da se ob zadostni zmogljivosti vozila prevažajo tudi drugi potniki. Praksa je nemalokrat pokazala, da je seznam potnikov nepotreben in za prevozno podjetje pomeni dodatne administrativne postopke. Nasprotujejo, da mora biti navedena pogodba v vozilu, ampak se mora hraniti na sedežu podjetja.
Po novem predlogu mora prevoznik, ki želi opravljati posebni linijski prevoz, za to pridobiti dovoljenje JPP. Glede na podobne izkušnje iz preteklosti se jim poraja strah, da bo postopek pridobitve dovoljenja obsegal vrsto nepotrebnih dokumentov in postopkov ter bo za prevozna podjetja pomenil samo dodatno administrativno oviro.
Menijo, da podzakonski akt ni potreben, saj bi s kakovostnimi in preglednimi določili za te vrste prevoza to področje že uredili v krovnem zakonu.
- OZS in Taxi društvo Slovenije – Avtotaksi prevozi:
Predlagana sprememba se lahko šteje kot nepremišljen eksperiment ministrstva, ki ni predvidelo vpliva spremembe predpisa na sektor avtotaksi prevozov.
- Stalni izvenlinijski prevoz – shuttle prevoz:
Shuttle prevozi v praksi niso zaživel. Na ravni lokalnih skupnosti niso bili sprejeti nobeni ukrepi za ureditev te vrste prevozov, čeprav imajo zakonsko pristojnost.
Predlagajo, da je treba tudi za področje shuttle prevozov določiti dodatne pogoje, kot npr. strokovna usposobljenost in dober ugled voznika, podobno kot bi morala biti ureditev na področju avtotaksi prevozov. Uvedba novega dokumenta t. i. »obrazca« po njihovem mnenju ne bo pripomogla k učinkovitejšemu nadzoru nad izvajanjem te vrste prevoza. To dokazuje že praksa iz preteklosti, ko je bil obvezen dokument v vozilu tudi potni nalog. Čeprav je bil potni nalog predpisan, ni v ničemer pripomogel k zmanjševanju kršitev v panogi. Zato menijo, da gre ponovno za uvajanje dokumenta, ki ne bo dosegel zelenega cilja, prevoznikom pa bo povzročil ogromno odvečnega in dodatnega dela, in to predvsem tistim, ki želijo spoštovati pravila.
- Prevozi na klic:
Uvaja se nova oblika prevozov, za katero pa predlagatelj ni predvidel negativnih vplivov na druge oblike prevozov. Zaradi čim večjega zagotavljanja pokritosti prevoznih potreb na podeželskih območjih je bil v preteklosti črtan obvezen seznam potnikov pri izvajanju posebnih linijskih prevozov.
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje

Ministrstvo za infrastrukturo je ob vsaki predstavitvi predloga zakona uvodoma poudarilo ključni cilj spremembe zakona, to je prilagoditev pravnih podlag za podaljšanje koncesij GJS JPP od 1. 1. 2016 do najpozneje 2. 12. 2019. Zaradi navedene časovne omejitve, se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku. Skladno s podano obrazložitvijo je predlagatelj pregledal in preučil vsa prejeta mnenja, predloge in pripombe ter jih v okviru odprte problematike in obojestranskega soglasja poskušal vključiti v spremembo predloga zakona (pretežno predlogi s področja prevoza potnikov). Posamezni predlogi zainteresirane javnosti v omenjeno spremembo predloga niso bili vključeni (pretežno predlogi s področja prevoza blaga), saj so morebiti že urejeni v področni zakonodaji oziroma se usklajujejo z odprtimi projekti ali pa so se izkazali kot vsebinsko medresorsko, sistemsko oziroma institucionalno neusklajeni. Ministrstvo za infrastrukturo je ocenilo, da spremembe na področju avtotaksi prevozov, zaradi časovne omejitve sprejetja predloga zakona, sistemske in vsebinske neusklajenosti predloga, niso predmet sprememb tega predloga zakona.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Peter Gašperšič, minister za infrastrukturo,
- mag. Klemen Grebenšek, državni sekretar, Ministrstvo za infrastrukturo,
- mag. Klemen Potisek, državni sekretar, Ministrstvo za infrastrukturo,
- mag. Mirko Komac, v. d. generalnega direktorja Direktorata za promet, Ministrstvo za infrastrukturo,
- Suzana Habjanič, podsekretarka, Direktorat za promet, Ministrstvo za infrastrukturo,
- Andrej Benkovič, sekretar, Direktorat za promet, Ministrstvo za infrastrukturo.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06, 5/07 – popr., 123/08, 28/10, 49/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 in 39/13) se za 11. točko 3. člena dodata novi 11.a in 11.b točka, ki se glasita:

»11.a »finančna integracija« je sofinanciranje iste prevozne storitve iz naslova združevanja finančnih sredstev;

11.b »fizična integracija« je povezanost različnih sistemov in podsistemov javnega potniškega prometa kot tudi povezanost s posebnimi linijskimi prevozi potnikov, avtotaksi prevozi, stalnimi izvenlinijskimi prevozi in prevozi na klic;«.

Za 12. točko se doda nova 12.a točka, ki se glasi:

»12.a »integrirana linija« je medsebojno povezan sistem finančne, fizične, tarifne oziroma upravljalvske integracije javnega, posebnega in drugega prevoza potnikov;«.

Črta se 28. točka.

Za 37. točko se doda nova 37.a točka, ki se glasi:

»37.a »prevoz na klic« je napredna oblika javnega prevoza do največ osem potnikov in se izvaja na območjih, na katerih ni organiziranega javnega prevoza potnikov, oziroma na območjih z nižjim povpraševanjem po storitvah javnega prevoza potnikov. Prevoz na klic se izvaja praviloma na relacijah do najbližjih prestopnih točk javnega potniškega prometa;«.

47.a točka se spremeni tako, da se glasi:

»47.a »stalni izvenlinijski prevoz – shuttle prevoz« je prevoz med dvema točkama, ki ne vsebuje ponavljajočih se elementov obstoječega javnega linijskega prevoza potnikov, namenjen izključno

uporabi letaliških storitev potnika. V ta namen potnik vstopi oziroma izstopi na letališču;«.

Za 47.b točko se doda nova 47.c točka, ki se glasi:

»47.c »tarifna integracija« je uvedba enotnega tarifnega sistema, ki za enako raven kakovosti prevozne storitve določa enako ceno;«.

49.b točka se spremeni tako, da se glasi:

»49.b »upravljavska integracija« je povezanost posameznih med seboj usklajenih vozni redov, ki se izvajajo v obliki iste prevozne storitve oziroma enotnega voznega reda;«.

Za 49.b točko se doda nova 49.c točka, ki se glasi:

»49.c »vlagatelj« je dijak, udeleženec izobraževanja odraslih ali študent, ki pred nakupom subvencionirane mesečne vozovnice izpolni vlogo za izdajo subvencionirane mesečne vozovnice;«.

2. člen

V 15. členu se doda nova trinajsta alineja, ki se glasi:

»– evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic.«.

3. člen

Osmi in deveti odstavek 16. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(8) V registru posebnih linijskih prevozov potnikov se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji, voznem redu, daljinarju in itinerarju linij;
- podatki o številu in vrsti potnikov;
- podatki o izvajanju, financiranju in trajanju sklenjene pogodbe;
- podatki o podizvajalcih;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja.

(9) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji in voznem redu;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;
- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.«.

Dvanajsti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(12) V evidenci subvencije prevoza se za namen uveljavljanja pravic upravičencev in izvajalcev ter nadzora nad izvajalci subvencioniranega prevoza vodijo naslednji podatki upravičenca do subvencioniranega prevoza:

- ime in priimek, stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in EMŠO;
- status upravičenca v obdobju koriščenja subvencije prevoza;
- bivališče med izobraževanjem (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in podatki o bivanju v dijaškem oziroma študentskem domu;
- ime in priimek, naslov (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in EMŠO zakonitega zastopnika;
- ime, naslov in matična številka vzgojno-izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda;

- ime, evidenčna številka in naslov lokacije izvajanja vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa;
- podatki o praktičnem izobraževanju: naziv in naslov organizacije, kjer se izvaja praktično izobraževanje, obdobje in število dni opravljanja praktičnega izobraževanja v tednu;
- vrsta subvencionirane vozovnice (mesečna vozovnica, vozovnica za 10 voženj na mesec);
- razdalja od kraja bivanja do kraja izobraževanja;
- seznam relacij od kraja bivanja do kraja izobraževanja (izvajalec prevoza, ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, smer vožnje, vrsta prometa, kilometrska razdalja za posamezno relacijo);
- seznam izdanih vozovnic (izvajalec prevoza (naziv izvajalca, davčna številka, matična številka, šifra in sedež izvajalca), relacija (vstopna in izstopna postaja, smer potovanja), vrsta vozovnice, številka izdane vozovnice, datum izdaje vozovnice, obdobje veljavnosti vozovnice, polna cena vozovnice, cena vozovnice, ki jo plača upravičenec, višina subvencije, do katere je upravičen izvajalec).«.

4. člen

Prvi odstavek 17. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Evidence in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo pridobi podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, organ JPP, Finančna uprava Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za javno upravo, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, izdajatelj licenc, organi, pristojni za inšpekcijski nadzor nad cestnim prometom, in pravni subjekti, ki so vključeni v sistem financiranja integriranih linij.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ministrstvo, pristojno za promet, za namene odločanja o pravici vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže Evidence subvencij prevoza s Centralno evidenco udeležencev vzgoje in izobraževanja ter Evidenčnim in informacijskim sistemom visokega šolstva v Republiki Sloveniji, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za izobraževanje, tako da na podlagi podatka o EMSO vlagatelja pridobi naslednje njegove osebne podatke:

- ime in priimek,
- status v obdobju koriščenja subvencije prevoza,
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- ime, naslov in matična številka vzgojno-izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda,
- ime, naslov in evidenčna številka vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa;
- podatek o tem, ali upravičenec biva v dijaškem oziroma študentskem domu, ter podatek o koriščenju subvencioniranega bivanja študentov.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ministrstvo, pristojno za izobraževanje, na podlagi podatkov, ki jih vodi v Centralni evidenci udeležencev vzgoje in izobraževanja ter Evidenčnem in informacijskem sistemu visokega šolstva v Republiki Sloveniji, posreduje ministrstvu, pristojnemu za promet, podatke o statusu vlagatelja v obdobju koriščenja prevoza.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

Dosedanji peti odstavek, ki postane šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Podatki v evidencah iz prejšnjega člena se hranijo:

- v evidenci iz prve alineje 15. člena tega zakona deset let po roku, do katerega je veljala licenca Skupnosti ali izvod licence;
- v evidenci iz druge in tretje alineje 15. člena tega zakona šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;
- v evidenci iz četrte alineje 15. člena tega zakona pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne

potrebe;

- v evidenci iz pete alineje 15. člena tega zakona za zadnjih pet let;
- v evidenci iz šeste in sedme alineje 15. člena tega zakona dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;
- v evidenci iz osme alineje 15. člena tega zakona za zadnji dve leti;
- v evidenci iz devete alineje 15. člena tega zakona se podatki hranijo še pet let po vpisu v evidenco, potem se anonimizirajo;
- v evidenci iz enajste, dvanajste in trinajste alineje 15. člena tega zakona pet let po koncu opravljanja prevozov.«.

Dosedanji šesti, sedmi in osmi odstavek postanejo sedmi, osmi in deveti odstavek.

5. člen

V prvem odstavku 20. člena se dodata novi e) in f) točka, ki se glasita:

»e) da ima poravnane davčne obveznosti in prispevke za socialno varnost. Pogoj iz te točke se ugotavlja ob pridobitvi in obnovi licence,

f) izpolnjevati pogoje v zvezi z zahtevo glede sedeža, kot to določa 5. člen Uredbe 1071/2009/EU in Uredbe o izvajanju Uredbe 1071/2009/EU.«.

6. člen

Prvi odstavek 31. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če izdajatelj licence sam ali na podlagi poročil pristojnih inšpekcijskih služb, policije ali Finančne uprave RS ugotovi, da je prevoznik v zadnjih dveh letih ponavljajoče več kot dvakrat kršil predpise iz drugega odstavka 21. člena tega zakona, mu glede na resnost kršitve in ob upoštevanju skupnega števila izvodov licenc začasno odvzame licenco oziroma začasno odvzame posamezen izvod licence. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je bil prevoznik pravnomočno kaznovan.«.

7. člen

Prvi odstavek 32.b člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra se od inšpekcijskih služb, policije ali Finančne uprave RS pridobijo podatki o podjetjih in upravljavcih prevoza s sedežem v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah ter kršitvah predpisov s področij navedenih v točki b) prvega odstavka 6. člena Uredbe 1071/2009/ES. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je postopek pravnomočno končan.«.

8. člen

V prvem odstavku 33. člena se sedma alineja spremeni tako, da se glasi:

»– pri opravljanju linijskih prevozov potnikov v notranjem cestnem prometu kopijo veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnost izpisa le-tega;«.

Dodajo se nova osma, deveta in deseta alineja, ki se glasijo:

»– pri opravljanju stalnih izvenlinijskih prevozov dovoljenje lokalne skupnosti, potrjen cenik in obrazec za izvajanje stalnega izvenlinijskega prevoza;

– pri opravljanju občasnega prevoza potnikov pogodbo o prevozu oziroma možnost izpisa le-te;

– pri opravljanju posebnega linijskega prevoza potnikov v primeru prevoza drugih vrst potnikov, ki niso določeni v prvem odstavku 54. člena zakona, in v primeru prevozov, namenjenih isti skupini javnosti, kot linijski prevoz, dovoljenje organa JPP.«.

Črta se drugi odstavek.

Tretji odstavek postane drugi odstavek.

Četrti odstavek postane tretji odstavek in se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Voznik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja, pooblaščenega uradne osebe finančne uprave ali policista oziroma policistke (v nadaljnjem besedilu: policist) izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.«.

Peti odstavek postane četrti odstavek.

Šesti odstavek postane peti odstavek.

9. člen

Tretji odstavek 42.e člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Podatke iz evidence o izdanih osebnih izkaznicah lahko uporabljajo delavci izdajatelja za opravljanje nalog s svojega delovnega področja, uporabljajo pa jih lahko tudi policisti, pooblaščenega uradne osebe finančne uprave, prometni inšpektorji ter delavci ministrstva za promet, če gre za izvrševanje z zakonom določenih nalog.«.

10. člen

44. člen se spremeni tako, da se glasi:

»44. člen
(vrste prevoza potnikov)

Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu se opravlja kot javni linijski prevoz, posebni linijski prevoz, stalni izvenlinijski prevoz, prevoz na klic, občasni prevoz, avtotaksi prevoz in kot posebna oblika prevoza.«.

11. člen

V petem odstavku 45. člena se beseda »največ« nadomesti z besedo »najmanj«.

Sedmi odstavek 45. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Voznik prevoznika mora v mejah razpoložljivih mest v vozilu skladno s predpisi o prevoznih pogodbah v cestnem prometu, voznim redom in splošnimi prevoznimi pogoji sprejeti v prevoz vsako osebo in njeno osebno prtljago ter voziti po voznem redu in ustavljati izključno na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom.«.

12. člen

48. člen se spremeni tako, da se glasi:

»48. člen
(integrirana linija)

Storitve javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu se lahko izvajajo v obliki integriranih linij javnega, posebnega oziroma drugega prevoza potnikov. Integracija linij se lahko izvaja na podlagi finančne, fizične, tarifne oziroma upravljalvske integracije posameznih prevoznih storitev.«.

13. člen

49. člen se spremeni tako, da se glasi:

»49. člen

(prekinitev in opustitev prevoza na liniji)

(1) Voznik mora pri opravljanju linijskih prevozov imeti v vozilu kopijo veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnost izpisa le-tega.

(2) Prevoznik ne sme prekiniti ali opustiti nobenega prevoza, določenega z voznim redom.

(3) Izjemoma sme biti na posamezni liniji ali delu linije prevoz začasno prekinjen ali opuščen zaradi nepredvidenih ali predvidenih dogodkov, če nastanejo in dokler trajajo okoliščine, ki jih ni mogoče predvideti ali se jim izogniti in katerih posledic ni mogoče odvrniti.

(4) O prekinitvi ali opustitvi prevoza iz prejšnjega odstavka mora prevoznik obvestiti javnost po sredstvih javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki so povzročile prekinitev oziroma opustitev, hkrati pa tudi pripadajoče avtobusne postaje, avtobusna postajališča in organ JPP.

(5) Če je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji ali delu linije, katerega izvajanje je pridobil s koncesijo, se mu koncesija za to linijo odvzame in podeli drugemu prevozniku. Šteje se, da je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji ali delu linije, če najmanj dvakrat v koledarskem letu o tem ni obvestil koncedenta ali pa je brez razlogov po nepredvidenih ali predvidenih dogodkih opustil prevoz na posamezni registrirani liniji ali delu linije. Za enkratno opustitev opravljanja prevoza šteje prva opustitev prevoza na registrirani liniji ali delu linije.«.

14. člen

Drugi odstavek 50. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Vlada Republike Slovenije določi s koncesijskim aktom koncesijske linije, vrsto, obseg in način usklajevanja voznih redov znotraj koledarskega leta, daljinar, način opravljanja, način financiranja, pogoje za njihovo zagotavljanje, standarde dostopnosti do javnega linijskega prevoza, prevozne cene, kakovost prevoznih storitev, pogoje za izvajanje in financiranje integriranih linij ter druge sestavine koncesijskega akta v skladu s tem zakonom.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Organ JPP pred podelitvijo koncesij določi potrebe po prevozih (vozne rede), med koledarskim letom pa največ štirikrat na leto s spremembami voznega reda tega uskladi z dejanskimi potrebami po prevozih.«.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Kadar veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa, se sklene nova pogodba s prevoznikom, ki je do tedaj izvajal gospodarsko javno službo. Če ta prevoznik ne sklene nove pogodbe, se lahko koncesija podeli drugemu najugodnejšemu prevozniku, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. Če se koncesija pred potekom koncesijske pogodbe na podlagi kršitev določenih pogojev odvzame, se sklene pogodba z drugim najugodnejšim prevoznikom, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V navedenih primerih se pogodba sklene za izvajanje storitev pod pogoji, ki jih določi koncedent.«.

15. člen

Črta se tretji odstavek 51. člena.

16. člen

53., 54. in 55. člen se spremenijo tako, da se glasijo:

»53. člen (mestni linijski prevoz potnikov)

- (1) Organizacijo in način izvajanja mestnega linijskega prevoza potnikov lahko občina določi kot gospodarsko javno službo.
- (2) Mestni linijski prevoz potnikov se opravlja znotraj naselja občine oziroma mej občine, le izjemoma in v manjšem obsegu pa lahko tudi s sosednjimi naselji oziroma občinami, če je to potrebno zaradi dnevne migracije ljudi v večje mesto in če občina za to pridobi dovoljenje organa JPP.
- (3) Pri izdaji dovoljenja mora ministrstvo upoštevati naslednji merili:
 - časovno in krajevno dostopnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov;
 - vpliv na gospodarnost poslovanja obstoječih linij prevoznika, ki izvaja medkrajevni linijski prevoz potnikov na tem območju.
- (4) Pri urejanju mestnih linijskih prevozov potnikov in določanju gospodarske javne službe občina upošteva zlasti:
 - obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja;
 - soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza potnikov;
 - povezanost mestnega linijskega prevoza potnikov z drugimi vrstami prometa;
 - zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega linijskega prevoza potnikov.
- (5) Sredstva za opravljanje mestnega linijskega prevoza potnikov se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna občine.
- (6) Mestni linijski prevoz potnikov v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.
- (7) Izvajalec mestnega linijskega prevoza potnikov lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, lahko tudi na podlagi organiziranja prevozov na klic ali na podlagi pogodbenega razmerja z avtotaksi prevozniki.

54. člen (opredelitev)

- (1) Posebni linijski prevoz potnikov je prevoz določene kategorije potnikov, ki se zaradi časovne in prostorske posebnosti prevoza izvaja ločeno od sistema javnega potniškega prevoza potnikov. S posebnim linijskim prevozom potnikov se opravlja prevoz delavcev med domom in službo, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov do izobraževalne ustanove in nazaj, prevoz oseb s posebnimi potrebami do zavodov in nazaj ter prevoz vojakov in vojakinj ter njihovih družin med domom in vojašnico.
- (2) Storitve posebnega linijskega prevoza potnikov lahko izjemoma poleg potnikov iz prvega odstavka pod pogojem zadostne zmogljivosti vozila uporabljajo tudi drugi potniki, če se tako s pogodbo dogovorita naročnik in izvajalec prevoza.
- (3) Za opravljanje prevozov iz prejšnjega odstavka in organizacijo prevozov, namenjenih isti skupini javnosti, kot linijski prevoz mora prevoznik pridobiti dovoljenje organa JPP. Pri izdaji dovoljenja mora organ JPP upoštevati naslednja merila:
 - časovno in krajevno dostopnost javnega linijskega prevoza;

- posebne pogoje potovanja za posamezno kategorijo uporabnikov prevoza;
- vpliv na gospodarnost poslovanja prevoznika, ki izvaja javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu na tem območju.

(4) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja na podlagi sklenjene pisne pogodbe med organizatorjem in prevoznikom, pri čemer je organizator prevoza lokalna skupnost ali pravna oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost, ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost. Seznam potnikov je obvezni sestavni del pogodbe.

(5) Prevoznik mora v osmih dneh od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka o sklenitvi pogodbe obvestiti ministrstvo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov.

(6) Minister, pristojen za promet, predpiše način, postopek in vrsto podatkov za prigrasitev posebnih linijskih prevozov potnikov.

55. člen (opredelitev)

(1) Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz vnaprej določene skupine potnikov, sestavljene na pobudo stranke ali samega prevoznika, ki se prevaža v skladu s pogodbo o prevozu. Občasni prevoz ne sme vsebovati ponavljajočih se elementov linijskega oziroma posebnega linijskega prevoza, kot so relacija, čas odhoda in prihoda ter mesto vstopanja in izstopanja potnikov. Prevozi niso namenjeni vsakodnevnim, ponavljajočim se migraciji iste javnosti kot linijski prevozi.

(2) Pogodba o prevozu vsebuje vsaj naslednje podatke:

- vrsto prevoza;
- glavni opis prevoza (pobudnik prevoza, namen prevoza, predvidena relacija prevoza, predvideno trajanje prevoza, predvideni datum ter ura odhoda in prihoda, predvideno število potnikov ter predvideno število prevoženih kilometrov);
- zadevnega prevoznika ali zadevne prevoznike.

(3) Pogodba o prevozu se mora na sedežu prevoznika hraniti dve leti od opravljenega občasnega prevoza.«.

17. člen

57.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»57.a člen (stalni izvenlinijski prevoz – shuttle prevoz)

(1) Prevozi potnikov v obliki stalnega izvenlinijskega prevoza potnikov se lahko izvajajo samo z letališč oziroma na letališča. Izvaja jih prevoznik, ki ima licenco ali licenco Skupnosti za prevoz oseb in dovoljenje lokalne skupnosti, na območju katere je letališče.

(2) Prevozi se izvajajo z osebnimi vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in morajo imeti na vidnem mestu oznako vrste prevoza in cenik prevoza.

(3) Voznik prevoznika mora imeti v vozilu obrazec za izvajanje stalnega izvenlinijskega prevoza. Minister, pristojen za promet, vsebino obrazca predpiše s podzakonskim aktom.

(4) Obrazec za izvajanje stalnega izvenlinijskega prevoza se mora na sedežu prevoznika hraniti dve leti od opravljenega stalnega izvenlinijskega prevoza.

(5) Izvajalci stalnega izvenlinijskega prevoza obvestijo potnike o vrsti prevoza s svetlobno tablo na strehi vozila, natančneje s črnim napisom na roza svetlobni tabli z oznako »SHUTTLE«.

18. člen

Za 57.a členom se dodata novo podpoglavje 1.1.6. in 57.b člen, ki se glasita:

»1.1.6. Prevoz na klic

57.b člen (prevoz na klic)

(1) Prevoz na klic se izvaja v okviru gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu.

(2) Če na obravnavanem območju ni ustrezno organiziranega javnega prevoza potnikov, lahko organ JPP na podlagi izdanega dovoljenja ne glede na določbo prejšnjega odstavka pristojnost izvajanja prevoza na klic prenese na lokalno skupnost ali več lokalnih skupnosti, ki na območju lokalne skupnosti ali več lokalnih skupnosti podelijo koncesijo za izvajanje prevoza na klic ali ga izvajajo v okviru lokalne gospodarske javne službe.

(3) Pri izdaji dovoljenja mora organ JPP upoštevati naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost ter povezljivost prevoza na klic in javnega linijskega prevoza potnikov;
- posebne pogoje potovanja za posamezno kategorijo uporabnikov prevoza;
- vpliv na gospodarnost poslovanja prevoznika, ki izvaja javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu na tem območju;
- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja.

(4) Prevoz na klic se lahko izvaja po vnaprej določenem voznem redu, za katerega velja režim »prevoz na klic«, in se izvede izključno ob izpolnjenem pogoju predhodne najave prevoza s strani potencialnega potnika ali pa po prilagodljivem voznem redu, kjer se čas in relacija vožnje oblikujeta glede na prevozno potrebo potnika.«.

19. člen

V prvem odstavku 62. člena se beseda »direkcija« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

20. člen

V prvi alineji drugega odstavka 63. člena se za besedo »liniji« doda besedilo »tako, da potnik pri trajanju potovanja lahko samo vstopi ali samo izstopi na avtobusnih postajah oziroma avtobusnih postajališčih znotraj Republike Slovenije;«.

21. člen

V prvem odstavku 64. člena se črta šesta alineja.

22. člen

V prvem odstavku 73. člena se besedilo »Uredbo Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo Komisije (EU) št. 361/2014«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če domači prevoznik opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka v obliki kabotaže, mora voditi potniško spremnico iz 1. in 4. člena Uredbe Komisije (EU) št. 361/2014 v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozi in ga predložiti ministrstvu.«.

23. člen

V prvem odstavku 74. člena se besedilo »Uredbo Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo Komisije (EU) št. 361/2014«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če domači prevoznik opravlja občasne prevoze na območju Skupnosti v obliki kabotaže, mora za te prevoze voditi potniško spremnico iz 1. in 4. člena Uredbe Komisije (EU) št. 361/2014 v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozi in ga predložiti ministrstvu.«.

24. člen

V prvem odstavku 76. člena se besedilo »Uredbo Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo Komisije (EU) št. 361/2014«.

V četrtem odstavku se besedilo »Knjige potniških spremnic« nadomesti z besedama »Potniške spremnice«.

25. člen

V drugem odstavku 86. člena se črta besedilo », in CEMT dovolilnice«.

26. člen

Prva alineja 88. člena se spremeni tako, da se glasi:

»– ima licenco oziroma dovoljenje Skupnosti, ki mu dovoljuje mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu, in ima veljaven vsaj en izvod licence,«.

27. člen

V drugem odstavku 90. člena se črta besedilo »in na oglasni deski delivca«.

V četrtem odstavku se zadnji stavek spremeni tako, da se glasi:

»Delivec mora letni načrt dodelitve dovolilnic in dovolilnic CEMT prevoznikom določiti najpozneje do 15. novembra tekočega leta.«.

28. člen

94. člen se spremeni tako, da se glasi:

»94. člen

(prenosi letnega načrta in prenosi dovolilnic)

(1) Prenos dovolilnic med prevoznikoma je dovoljen na podlagi podane vloge delivcu prevoznika, ki dovolilnico prenaša, in prevoznika, ki bo dovolilnico prejel. Prevoznik, ki bo dovolilnico prejel, mora izpolnjevati pogoje iz 88. člena tega zakona. Dovolilnico mora uporabiti prevoznik, ki je kot uporabnik naveden na dovolilnici. Uporabljena dovolilnica se šteje v naslednji letni načrt tistemu prevozniku, ki

je dovolilnico pravilno uporabil in vrnil, ne glede na to, komu je bila dodeljena.

(2) Prenos celotnega ali delnega načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen na podlagi odločbe šestega odstavka tega člena. Prenos je dovoljen pri delnem ali celotnem prenosu voznega parka na novega uporabnika.

(3) Dovoljen je tudi prenos ali zamenjava vrste dovolilnic CEMT med prevoznikoma.

(4) Prevoznik, ki prenaša letni načrt ali dovolilnico CEMT, in prevoznik, ki bo načrt ali dovolilnico CEMT pridobil, morata skleniti pisno pogodbo, v kateri mora biti obvezno navedeno, da se prevoznik, ki načrt ali dovolilnico CEMT prenaša v celoti, odpoveduje vsem pravicam, ki jih je do tedaj imel na račun določenega letnega načrta delitve dovolilnic in uporabe dovolilnice CEMT. Pogodbo predložita skupaj z vlogo za prenos načrta ali dovolilnice CEMT delivcu.

(5) Delivec odloči o prenosu načrta ali dovolilnice CEMT z odločbo. Prenosi načrtov so dovoljeni samo na domače prevoznike, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev dovolilnic iz 88. člena tega zakona. Dovolilnica CEMT, ki jo je prevoznik prenesel na drugega prevoznika ali zamenjal z drugim prevoznikom v tekočem letu, se pri točkovanju upošteva tako, da se šteje skupno število opravljenih prevozov, ki sta jih opravila oba prevoznika, iz 95. člena tega zakona.«.

29. člen

Četrty odstavek 95. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Prevoznik mora vožnje, ki v dnevniku niso potrjene s pečatom nadzornih organov, dokazati s prevozno listino (CMR).«.

30. člen

Na koncu prvega odstavka 108. člena se za piko doda besedilo »Kabotaže z vozili, ki imajo poleg voznikovega največ 8 sedežev, ni dovoljeno izvajati.«.

31. člen

Na koncu prvega odstavka 109. člena se za piko doda besedilo »Kabotaže z vozili največje dovoljene mase do 3,5 t ni dovoljeno izvajati.«.

32. člen

114.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»114.b člen

(upravičenec do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice)

(1) Upravičenec do subvencioniranega prevoza (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj do dopolnjenega 26. leta starosti, ki ima bivališče najmanj 2 km oddaljeno od kraja izobraževanja in se izobražuje po javno veljavnih izobraževalnih ali študijskih programih, s statusom:

- dijaka;
- udeleženca izobraževanja odraslih, ki se izobražuje po javno veljavnih programih poklicnega, srednjega in višjega strokovnega izobraževanja, če ni v delovnem razmerju, ni prijavljen kot brezposelna oseba ali se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela;
- študenta

in ni:

- v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti;
- vpisan v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu;
- poslovodna oseba gospodarskih družb ali direktor zasebnih zavodov.

(2) Pogoj oddaljenosti 2 km od bivališča do kraja izobraževanja je določen z razdaljo med krajem bivanja in krajem izobraževanja. Razdalja med krajem bivanja in krajem izobraževanja pomeni najkrajšo razdaljo od naslova nepremičnine, v kateri upravičenec biva, do naslova nepremičnine, v kateri se upravičenec izobražuje.

(3) Do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice imajo pravico upravičenci, ki med izobraževanjem dnevno potujejo od kraja stalnega ali začasnega prebivališča oziroma naslova bivanja med izobraževanjem do kraja izobraževanja in nazaj.

(4) Med krajem stalnega ali začasnega prebivališča do naslova bivanja med izobraževanjem pripada upravičencu izključno vozovnica za deset voženj na mesec.

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ima upravičenec iz tretjega odstavka pravico do nakupa subvencionirane vozovnice za deset voženj na mesec, kadar za navedeno relacijo ne potrebuje mesečne vozovnice.

(6) Upravičenec, ki je zlorabil pravico do subvencioniranega prevoza, izgubi to pravico za tekoče oziroma študijsko leto. Za zlorabo pravice do subvencioniranega prevoza se štejejo:

- nakup dveh ali več vozovnic za isto relacijo oziroma za del relacije;
- ponarejanje dokumentov glede upravičenosti;
- ponarejanje vozovnice;
- uporaba vozovnice z neresničnimi podatki;
- navajanje neresničnih podatkov.

(7) Ne glede na določbe prejšnjega člena mora upravičenec iz prejšnjega odstavka tega člena oziroma njegov zakoniti zastopnik na podlagi odločbe ministrstva vrniti neupravičeno obogatitev in plačati pogodbeno kazen v višini trikratnika polne cene subvencionirane vozovnice na mesečni ravni.«.

33. člen

Prvi in drugi odstavek 114.c člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Upravičenec ima pravico do nakupa subvencionirane vozovnice v javnem linijskem prevozu potnikov v cestnem prometu in železniškem prevozu, razen v mestnem linijskem prevozu potnikov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima upravičenec pravico do nakupa subvencionirane vozovnice tudi za mestni linijski prevoz potnikov tako, kot je to določeno s pogodbo med upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov in ministrstvom, pristojnim za promet.«.

34. člen

114.č člen se spremeni tako, da se glasi:

»114.č člen

(Obdobje koriščenja subvencioniranega prevoza)

(1) Za dijake in udeležence izobraževanja odraslih se subvencionirajo prevozi v obdobju od 1. 9. do 30. 6. tekočega šolskega leta oziroma za študente od 1. 10. do 30. 6. tekočega študijskega leta.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ima upravičenec s statusom študenta v obdobjih od 1. 9. do 30. 9. in 1. 7. do 31. 7. tekočega šolskega leta pravico do nakupa subvencionirane mesečne

vozovnice za deset voženj.

(3) Upravičenec se odloči za nakup mesečne, polletne ali letne vozovnice. Polletna vozovnica za dijaka se izda za obdobje od 1. 9. do 31. 1. in od 1. 2. do 30. 6. oziroma letna vozovnica za obdobje 1. 9. do 30. 6. tekočega šolskega leta. Polletna vozovnica za študenta za obdobje od 1. 10. do 31. 1. in od 1. 2. do 30. 6., letna vozovnica pa za obdobje od 1. 10. do 30. 6. tekočega študijskega leta. Polletna vozovnica za udeleženca izobraževanja odraslih se izda za obdobje od 1. 9. do 31. 1. oziroma od 1. 10. do 31. 1. in od 1. 2. do 30. 6., letna vozovnica pa za obdobje 1. 9. do 30. 6. oziroma od 1. 10. do 30. 6. tekočega šolskega leta.

(4) Subvencionirana vozovnica velja za obdobje, za katero je izdana, in velja še do konca prvega delovnega dne v naslednjem mesecu.«.

35. člen

V drugem odstavku 114.d člena se črtata besedi »mesečne« in »največ«.

V tretjem odstavku se črtata besedi »mesečne«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Način in metodologijo izračuna polne cene subvencionirane vozovnice in cene, ki jo plača upravičenec, ter razrede oddaljenosti predpiše minister, pristojen za promet, v soglasju z ministroma, pristojnima za izobraževanje ter delo in socialne zadeve.«.

36. člen

Četrta alineja prvega odstavka 117. člena se spremeni tako, da se glasi:

»– tržni inšpektorat in Finančna uprava RS izvajata nadzor nad določbami zakona, ki določa uporabo taksimetra (57. člen).

Doda se nova peta alineja, ki se glasi:

»- občinski oz. medobčinski inšpektorat izvaja nadzor nad določilom drugega odstavka 57.b člena.«.

37. člen

Četrty odstavek 118. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Pregled vozila pomeni pregled prevoznega sredstva in blaga, ki se vozi v ali na njem. V primeru pregleda blaga, ki se vozi v prevoznem sredstvu in je obeleženo s carinskimi oznakami, je treba obvestiti Finančno upravo RS.«.

38. člen

Prvi odstavek 124. člena se spremeni tako, da glasi:

»(1) Z globo od 4.000 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali posameznik, ki opravi ali opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu:

- brez licence (19. člen tega zakona),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen tega zakona),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),

- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- brez potrdila za prevoze za lastne potrebe (peti odstavek 5. člena Uredbe 1073/2009/ES).«.

V drugem odstavku 124. člena se besedilo »1.000 do 2.000« nadomesti z besedilom »2.000 do 4.000«.

V sedmi alineji drugega odstavka 124. člena se beseda »voznike« nadomesti z besedilom »prevoze za lastne potrebe«.

39. člen

125. člen se spremeni tako, da se glasi:

»125. člen (prekrški)

(1) Z globo 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek tuja pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali posameznik, ki:

1. na območju Republike Slovenije izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju s 108. in 109. členom tega zakona;
2. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez dovolilnice (102., 103. in 104. člen).

(2) Z globo 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje voznik tuje pravne osebe ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

40. člen

7. točka prvega odstavka 127. člena se spremeni tako, da se glasi:

»7. opravlja stalne izvenlinijske prevoze – shuttle prevoze v nasprotju z določili prvega do četrtega odstavka 57.a člena.«.

Doda se nova 8. točka, ki se glasi:

»8. uporablja najeta motorna vozila za prevoz blaga v nasprotju z določili tega zakona (33.a in 107. člen).«.

41. člen

V prvem odstavku 128. člena se v 7. točki beseda »direkcije« nadomesti z besedo »ministrstva«.

Za 10. točko se dodata novi 11. in 12. točka, ki se glasita:

»11. pri opravljanju linijskih prevozov potnikov v notranjem cestnem prometu nima kopije veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnosti izpisa le-tega (prvi odstavek 49. člena);

12. pri opravljanju občasnega prevoza potnikov nima pogodbe o prevozu (drugi odstavek 55. člena).«.

42. člen

Prvi odstavek 130. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 420 do 850 eurov se kaznuje za prekršek domača pravna oseba ali samostojni

podjetnik posameznik, če vozila, ki se uporabljajo za prevoze v cestnem prometu, nimajo oznak in opreme, kot so določene s predpisom, izdanim na podlagi tega zakona (peti odstavek 33. člena in peti odstavek 57.a člena).«.

43. člen

V 2. točki 131. člena se besedi »carinskega organa« nadomestita z besedilom »pooblaščne uradne osebe finančne uprave«.

4. točka se spremeni tako, da se glasi:

»4. če ustavlja ali ustavi zunaj mest postankov, ki so določeni v voznem redu, ali nima s seboj voznega reda ali vozi v nasprotju z voznim redom (45. in 49. člen);«.

44. člen

131.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»131.b člen (prekrški)

(1) Z globo od 1.750 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik ali posameznik, ki opravlja samostojno dejavnost, ki ravna v nasprotju s predpisanim načinom:

- poročanja in postopkom izvajanja subvencioniranega prevoza (114.e člen);
- obračunavanja najkrajše razdalje med avtobusnima postajališčema in razreda oddaljenosti (114.c člen);
- obračunavanja subvencije (114.d člen).

(2) Z globo od 400 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

45. člen

Dodata se nova 131.c in 131.č člen, ki se glasita:

»131.c člen (prekršek)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ne izpolnjuje katerega od pogojev, določenih v drugem odstavku 41. člena tega zakona (tretji odstavek 41. člena tega zakona).

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka.

131.č člen (prekršek)

(1) Z globo od 400 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja rednega usposabljanja v skladu s predpisom, izdanim na podlagi 43. člena tega zakona (tretji odstavek 41. člena tega zakona).

(2) Z globo od 400 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

46. člen

(1) Koncesije, podeljene v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), veljavne do 31. decembra 2015, na podlagi katerih se ob uveljavitvi tega zakona izvaja gospodarska javna služba javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, se podaljšajo za obdobje do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa najpozneje do 2. decembra 2019.

(2) Za podaljšanje koncesij iz prejšnjega odstavka se izda odločba o podaljšanju koncesijskega razmerja, za vsako leto podaljšanja pa se sklene aneks h koncesijski pogodbi.

47. člen

Določbe, ki se nanašajo na kategorijo vozil, se začnejo uporabljati v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

48. člen

Določbe, ki se nanašajo na posebne linijske prevoze, se začnejo uporabljati s 1. januarjem 2016.

49. člen

Določbe, ki se nanašajo na subvencionirane prevoze, se začnejo uporabljati za dijake in udeležence izobraževanja odraslih s 1. septembrom 2016, za študente pa s 1. oktobrom 2016.

50. člen

Do uveljavitve Uredbe o izvajanju Uredbe 1071/2009/EU se uporabljajo določila tega zakona.

51. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

V 1. členu so pojasnjeni pojmi, in sicer:

- finančna integracija vzpostavlja možnost za integrirano financiranje prevozne storitve;
- fizična integracija vzpostavlja možnost za integrirano izvajanje prevozne storitve;
- integrirana linija pomeni izvajanje prevozne storitev na podlagi:
 - ☐ tarifne oziroma vozovnične integriranosti (ena, enotna tarifa; »sistem enotne vozovnice«; ena vozovnica – več ponudnikov),
 - ☐ upravljavske oziroma logične integriranosti (integrirani vozni red, ...),
 - ☐ integriranega financiranja (več subjektov financira eno storitev),
 - ☐ integracije itinerarja posameznih linij (istočasno izvajanje javnega linijskega prevoza in posebnega linijskega prevoza);
- posebni linijski prevoz – storitve posebnega linijskega prevoza potnikov lahko izjemoma, kadar je zmogljivost vozila zadostna, uporabljajo tudi drugi potniki, če se tako s pogodbo dogovorita naročnik in izvajalec prevoza;
- prevozi na klic – gre za dopolnilno obliko prevoza potnikov, s pomočjo katerega se dopolnjuje storitev GJS JPP prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, kadar na območju ni

zagotovljenih nikakršnih direktnih povezav z rednim javnim potniškim prometom, oziroma na območjih, na katerih v določenem (izvenkoničnem) času ni zagotovljenega JPP. Organ JPP oziroma lokalna skupnost tako zagotavlja dostop potnikov do samega prometnega sistema oziroma do najbližjih prestopnih točk JPP znotraj prometnega sistema;

- pri stalnem izvenlinijskem prevozu »shuttle« se uskladi vsebina glede na materialno določbo;
- tarifna integracija je uvedba enotnega tarifnega sistema, ki za enako raven kakovosti storitev javnega potniškega prometa znotraj sklopa linije določa enako ceno;
- upravljavska integracija vzpostavlja možnost za tarifno oziroma vozovnično integracijo prevozne storitve.

K 2. členu:

Organ JPP lahko pristojnost opravljanja prevoza na klic prenese na lokalno skupnost, ki vloži vlogo oziroma zahtevek za opravljanje prevoza na klic. Organ JPP odloča o (ne)izdaji dovoljenja in ga ob izdaji vpiše v evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic.

K 3. členu:

S spremembo zakonodaje se zagotavljajo vsebinski ukrepi za vzpostavitev učinkovitejšega nadzora nad izvajanjem:

- posebnih linijskih prevozov potnikov,
- prevozov na klic in
- nad upravičenostjo do subvencioniranih prevozov.

Eden izmed nujnih ukrepov organa JPP se nanaša na vzpostavitev kakovostne evidence podatkov o posebnih linijskih prevozih potnikov, prevozih na klic in podatkov o subvencioniranih prevozih (podatki o zakonitem zastopniku, podatki o vzgojno-izobraževalnem ali študijskem programu in podatki o praktičnem izobraževanju vlagatelja).

K 4. členu:

Javni linijski prevoz potnikov se lahko financira na podlagi združevanja finančnih sredstev za izvajanje iste prevozne storitve iz državnih, lokalnih in drugih virov. Za zagotovitev boljše preglednosti sistema (so)financiranja iste prevozne storitve se vzpostavijo pravne podlage za izvedbo učinkovitejšega nadzora, ki se izvaja s pomočjo avtomatizirane povezljivosti evidenc posameznih sofinancerjev iste prevozne storitve.

Ministrstvo za infrastrukturo bo, kadar so podatki o vzgojno-izobraževalnem ali študijskem programu različni od podatkov o naslovu vzgojno-izobraževalnega ali visokošolskega zavoda, v katerega je vpisan upravičenec, za odločanje o pravici vlagatelja do subvencioniranega prevoza dodatno – na podlagi podatka o EMŠO – na podlagi evidenc Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, pridobilo tudi podatke o imenu, naslovu in evidenčni številki vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa.

Zaradi spremembe naziva evidence se besede »evidenca vpisanih študentov« ustrezno nadomestijo z besedilom »Evidenčni in informacijski sistem visokega šolstva v Republiki Sloveniji«.

Za izvedbo nadzora se dodatno določi tudi čas hranjenja evidenc registra voznih redov v notranjem linijskem prometu, registra posebnih linijskih prevozov in registra prevozov na klic.

K 5. členu:

Zaradi vse večjega neizpolnjevanja obveznosti do delojemalcev se v postopku pridobitve ali obnove licence določi dodatni pogoj.

Ker v zakonu manjka določilo, vezano na sedeže, ga je treba naknadno uskladiti s pogoji za pridobitev licence po Uredbi 1071/2009/EU.

K 6. členu:

Sprememba je vezana na usklajitev vsebine člena s spremembami področne zakonodaje. Oktobra 2014 se je namreč začel uporabljati Zakon o finančni upravi, zato se besedilo zakona prilagodi spremembam na tem področju.

K 7. členu:

Sprememba je vezana na uskladitev vsebine člena s spremembami področne zakonodaje. Oktobra 2014 se je namreč začel uporabljati Zakon o finančni upravi, zato se besedilo zakona prilagodi spremembam na tem področju.

K 8. členu:

Na podlagi izpolnjenega obrazca, ki ga mora imeti voznik prevoznika med izvajanjem občasnega in stalnega izvenlinijskega prevoza pri sebi, se zagotavljajo pogoji za izvedbo učinkovitejšega nadzora nad izvajanjem prevozne storitve.

V splošnem je treba zakonsko predpisane dokumente za namen uporabe kazenskih določb dodatno opredeliti v členu, v katerem je za voznika zahtevana dokumentacija, ki jo ima v vozilu.

K 9. členu:

Sprememba je vezana na uskladitev vsebine člena s spremembami področne zakonodaje. Oktobra 2014 se je namreč začel uporabljati Zakon o finančni upravi, zato se besedilo zakona prilagodi spremembam na tem področju.

K 10. členu:

Kot nova oblika prevoza potnikov se uvede prevoz na klic. Za izvajanje prevoza na klic morajo biti tako izpolnjeni vsi pogoji, ki so določeni za prevoz potnikov (licenca, ...).

K 11. členu:

S spremembo tega člena se prenese in preoblikuje besedilo iz dosedanjega drugega odstavka 48. člena.

K 12. členu:

V zadnjih petnajstih letih se je z ukinjanjem linij javnega potniškega prometa vzpostavila neuravnotežena ponudba javnega linijskega prevoza, ki je zaradi medsebojne nepovezanosti različnih podvrst javnega linijskega prevoza privedla do potrebe po integraciji linij, ki so se do zdaj tako tarifno kakor tudi finančno izvajale v ločenih podsistemi javnega linijskega prevoza potnikov. Za povečanje kakovosti ponudbe javnega potniškega prometa je nujen dejavnejši vstop države v načrtovanje, vodenje, financiranje in izvajanje javnega potniškega prometa. Integracija javnega potniškega prometa vključuje vrsto aktivnosti, ki se lahko uvajajo postopoma na podlagi uresničevanja ukrepov notranje integracije (fizične, tarifne in logične), z malo stroški in velikimi koristmi.

K 13. členu:

Besedilo prvega odstavka 49. člena se v prvem odstavku dopolni z besedo »prekiniti«. Dopolnitev besedila je potrebna zaradi opredelitve pojma v tretjem odstavku tega člena.

Besedilo drugega odstavka 49. člena se dopolni s pojasnitvijo vseh okoliščin, ki se nanašajo prekinitev oziroma opustitev prevoza.

Besedilo četrtega odstavka 49. člena se črta in velja, da mora za trajno ustavitev izvajanja linije koncesionar obvestiti organ JPP. Postopek obveščanja se podrobneje opredeli v uredbi.

Na podlagi spremembe petega odstavka 49. člena se zaradi zagotavljanja izvedbe višje kakovosti storitve zmanjša dovoljeno število opustitev prevoza na posamezni liniji. Opredeli se pojem enkratna opustitev opravljanja prevoza. Obe spremembi omogočata kakovostnejše izvajanje prevozne storitve.

K 14. členu:

Sprememba določila se navezuje na ureditev ključnih področij GJS JPP s koncesijskim aktom, kot je bilo to urejeno do zdaj, vendar v samem členu posamezna pomembna področja niso bila podrobno navedena.

Dvakratno spreminjanje vozniških redov na leto se je pokazalo kot nezadostno. Zaradi tega se spremeni število letnih usklajevanj registriranih vozniških redov z dva na štiri.

Sprememba šestega odstavka tega člena uvaja besedo najugodnejši, s pomočjo katere se zagotavlja konkurenčnost storitve GJS JPP.

K 15. členu:

Obveščenost javnosti o predmetu izvajanja dejavnosti gospodarske javne službe JPP – vozni redi se zagotavlja v okviru informacij javnega značaja.

K 16. členu:

Po veljavni zakonodaji je za urejanje mestnega linijskega prevoza potnikov pristojno mesto, za urejanje medkrajevnega linijskega prevoza potnikov pa država. Vsako podaljševanje mestnih linij čez mestno občinsko mejo do gosto naseljenih obmestnih naselji tako povzroča vrsto organizacijskih in birokratskih zapletov. Na podlagi spremembe zakonodaje in posameznih vsebinskih ukrepov bo mogoče vzpostaviti integracijo prometnih podsistemov in institucionalni okvir, s pomočjo katerega bo sodelovanje med različnimi ravni enostavnejše. Vsebinsko je tako spremenjen le drugi odstavek tega člena, naslov in preostali odstavki tega člena pa so spremenjeni zaradi usklajevanja terminologije med definicijo in uporabo pojma skozi zakon oziroma člen (mestni linijski prevoz). Družba Javno podjetje Ljubljanski potniški promet, d. o. o., je sicer dala vrsto predlogov za širjenje mestnih linij v sosedna naselja in občine, vendar predlagatelj tokratne spremembe zakona iz vsebinskih in časovnih razlogov ni predvidel vsebinskih sprememb na področju mestnega linijskega prevoza potnikov. Glede na to, da se izvaja projekt Integrirani javni potniški promet in pripravlja razpis za podelitev koncesij GJS JPP na podlagi novega javnega razpisa, se bodo tovrstni predlogi usklajevali in oblikovali v sklopu navedenih projektov.

Ker so za Slovenijo značilna tako imenovana območja razpršene poseljenosti, je na nekaterih območjih zagotavljanje GJS JPP tako organizacijsko kot finančno zelo zahtevno. S prilagoditvijo klasičnega posebnega linijskega prevoza potnikov je tako omogočeno, da se v okviru izvajanja posebnega linijskega prevoza prevažajo tudi naključni potniki in drugi lokalni prebivalci. Pogoja za prevoz naključnih potnikov sta dovoljenje organa JPP in zagotovitev zadostnih sedežev v vozilu, s katerim se izvaja posebni linijski prevoz. Slednji pogoj mora biti določen v pogodbi med delodajalcem in delojemalcem.

Ministrstvo, pristojno za promet, lahko na podlagi obvestila o sklenitvi pogodbe za izvajanje posebnega linijskega prevoza in ugotovitve glede morebitnega ogrožanja storitve GJS JPP (izključna pravica prevoznika) zavrne vpis obravnavanega posebnega linijskega prevoza potnikov v register posebnega linijskega prevoza potnikov ter o tem obvesti prevoznika, naročnika prevoza in ustrezne inšpekcijske službe.

Značilnost občasnih prevozov potnikov je, da se izvajajo občasno. Občasni prevozi se praviloma organizirajo v sklopu posameznih šolskih, športnih, turističnih in drugih dejavnosti (poslovnih, protokolarnih ...) in niso namenjeni zadovoljevanju vsakodnevnih prevoznih potreb potnikov (prevoz na delo ali v šolo). Za zagotavljanje nadzora nad izvedenim občasnim prevozom se vzpostavlja pogodba o prevozu, ki jo mora prevoznik hraniti dve leti od opravljenega prevoza.

K 17. členu:

Zakonsko opredeljeni stalni izvenlinijski prevozi shuttle v praksi niso zaživel. Podjetja, ki so se ukvarjala s temi prevozi, so s svojo dejavnostjo posegala v taksi prevoze, občasne prevoze in v dejavnost gospodarske javne službe na javnih linijah (državna in občinska raven). Sprememba tega člena zakona je potrebna zaradi njegove nejasnosti in s tem dopuščanja različne razlage. Podjetja, ki so izvajala tovrstne prevoze, so posledično uporabljala obliko prevoza »shuttle«, izvajalci le-teh pa si za to niso pridobili dovoljenja lokalnih skupnosti, ki bi morale vsebovati vozni red s postajališči in cenik.

S predlagano spremembo se ta vrsta prevoza ohrani, omeji pa se na letališča, na katerih je tudi dejansko kot dopolnilna oblika JPP najpotrebnejša.

K 18. členu:

Prevozi na klic se lahko uvedejo glede na potrebo lokalnega prebivalstva po prevozu. S pomočjo modela prevozov na klic se dopolnilno zagotavlja osnovna mobilnost prebivalstva. Tako se povečata dostopnost in možnost uporabe linij gospodarske javne službe. V praksi se bodo v okviru tovrstne dejavnosti izvajali prevozi potnikov iz krajev, v katerih je izvajanje javnih linij zaradi premajhnega povpraševanja ljudi po klasičnem JPP nedonosno, s pobiranjem potnikov na teh območjih pa se javnim linijam povečujejo potovalni časi in stroški na prevožen kilometer.

Vozila, s katerimi se bodo izvajali prevozi na klic, bodo imela poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in bodo na strehi vozila opremljena s svetlobno tablo z oznako vrste prevoza.

K 19. členu:
Nomotehnični popravek.

K 20. členu:
Z navedeno spremembo tega odstavka mednarodni linijski prevoz potnikov ne posega v gospodarsko javno službo.

K 21. členu:
Izvajanje navedene določbe je v primerih nujne zamenjave vozila (okvara) v praksi povzročilo številne birokratske zaplete. Določba se zato s spremembo zakona črta.

K 22. in 23. členu:
Spremeni se rok poročanja za domačega prevoznika in se prilagodi v skladu z roki iz 28. člena Uredbe 1073/2009/ES.

K 24. členu:
Izraz potniška spremnica se uporablja kot knjiga potniških spremnic in zvezek potniških spremnic. Zvezek potniških spremnic se uporablja za mednarodne občasne prevoze potnikov znotraj območja EU, knjiga potniških spremnic pa zunaj območja EU.

K 25. členu:
Z vstopom Republike Hrvaške v EU so se zelo spremenile potrebe po dovolilnicah, razbremenjena pa je tudi kvota dovolilnic CEMT. Že nekaj časa so določene vrste dovolilnic CEMT nekritične in se delijo iz kvote nerazdeljenih. Kritičnost dovolilnic naj se ugotavlja sproti (tako kot do zdaj) na podlagi podatkov o uporabi.

K 26. členu:
V postopku delitve dovolilnic so primeri, ko ima podjetje še veljavno licenco, nima pa nobenega veljavnega izvoda licence (npr. postopek odvzema, zapiranje dejavnosti ...). Če podjetje ne razpolaga z nobenim veljavnim izvodom licence za vozilo, ne more biti upravičeno do dodelitve dovolilnic.

K 27. členu:
Objava podatkov na spletni strani, ki je dostopna vsem uporabnikom, je zadostna. Objava podatkov na oglasni deski do zdaj ni prinesla nobenega pozitivnega učinka, gre le za dodatno delo delivca dovolilnic.
Glede na zmanjšano število vlog prevoznikov za določitev letnega načrta dodelitve dovolilnic je smiselno, da se dovolilnice in dovolilnice CEMT dodeljujejo skupaj. Do oktobra največkrat tudi še niso znane kvote dovolilnic za postopek izračuna letnih načrtov.

K 28. členu:
S temi dopolnitvami se jasneje določi »posamični« prenos dovolilnic med prevozniki. Prav tako se dodaja pogoj, da mora prevoznik, ki bo dovolilnico prejel in uporabil, med drugim izpolnjevati tudi pogoj vsaj enega aktivnega izvoda licence za vozilo.
Lahko se prenese celotni letni načrt dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika tudi, kadar ne gre za prenos celotnega voznega parka. Glede na splošno znižanost stopnje kritičnih dovolilnic je sedanji ukrep nepotreben. Odločba o prenosu se izdaja samo za prenos letnih načrtov dodelitve dovolilnic in ne za posamične oz. enkratne prenose dovolilnic.
V praksi se dogaja, da prevozniki, ki želijo prenesti dovolilnico CEMT, opravijo »navidezni« prenos vozil na podlagi najemnih pogodb. Ko je postopek prenosa dovolilnice CEMT končan, se prekličejo tudi najemne pogodbe. Ker gre v tem primeru za dodatno administrativno oviro v postopku prenosa dovolilnic CEMT ter glede na razpoložljivost kvot dovolilnic CEMT v zadnjih dveh letih, je pogoj

prenosa vozil s prevoznika na prevoznika povsem nesmiseln.

K 29. členu:

Sprememba je vezana na uskladitev vsebine člena s spremembami področne zakonodaje. Oktobra 2014 se je namreč začel uporabljati Zakon o finančni upravi, zato se besedilo zakona prilagodi spremembam na tem področju.

K 30. členu:

Dosedanje besedilo 108. člena je nejasno in pomanjkljivo. Določa namreč, da prevoznik Skupnosti izvaja kabotažo v skladu z Uredbo EU/1073/2009. Ta uredba pa ureja samo kabotažo z vozili, ki imajo poleg voznikovega več kot osem sedežev (avtobusi). To pa pomeni, da je mogoče ta člen razlagati tako, da je kabotaža pri prevozu potnikov z osebnimi vozili (kombiniranimi) dovoljena. V tem primeru bi se lahko zgodilo, da bi podjetje iz druge države z vozili, registriranimi v drugi državi, brez omejitev izvajalo notranje prevoze po Sloveniji, vse dajatve pa plačevalo v tej drugi državi. Ker lahko vsaka oseba pri nas ustanovi podjetje, ni nobenega razloga, da bi bili kabotažni prevozi oseb z osebnimi vozili dovoljeni.

K 31. členu:

Dosedanje besedilo 109. člena je nejasno in pomanjkljivo. Določa namreč, da prevoznik Skupnosti izvaja kabotažo v skladu z Uredbo EU/1072/2009. Ta uredba pa ureja samo kabotažo z vozili, ki imajo največjo dovoljeno maso več kot 3,5 t (tovorna vozila). To pa pomeni, da bi se lahko ta člen razlagal, kot da je kabotaža pri prevozu blaga z osebnimi vozili (npr. stari izraz kombinirana) dovoljena. V tem primeru bi se lahko zgodilo, da bi podjetje iz druge države z vozili, registriranimi v drugi državi, brez omejitev izvajalo notranje prevoze blaga po Sloveniji, vse dajatve pa plačevalo v tej drugi državi. Ker lahko vsaka oseba pri nas ustanovi podjetje, ni nobenega razloga, da bi bili kabotažni prevozi blaga z osebnimi vozili dovoljeni.

K 32. členu:

Upravičenost do izdaje subvencionirane vozovnice se ugotavlja na podlagi izpolnjevanja merila oddaljenosti in statusa vlagatelja. Ministrstvo za infrastrukturo ugotavlja, da je treba pri odločanju o vlagateljevi pravici do subvencioniranega prevoza pogoj statusa ustrezno uskladiti z merili ministrstva, pristojnega za izobraževanje, ki skladno s področno zakonodajo vodi evidenci vpisanih dijakov, študentov in udeležencev izobraževanja odraslih. Zaradi tega se tako s spremembo zakona omeji upravičenost vlagateljev do subvencionirane vozovnice s starostjo do dopolnjenega 26. leta starosti, izobraževanjem le-teh po javno veljavnih izobraževalnih ali študijskih programih v RS ter pogojem, da vlagatelji niso v delovnem razmerju, ne opravljajo samostojne registrirane dejavnosti, niso vpisani v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu in niso poslovodne osebe gospodarskih družb ali direktorji zasebnih zavodov.

Poleg navedenega sprememba zakona prav tako ureja:

- posebnost naslova bivanja med izobraževanjem, ki je lahko drugačen kot stalno ali začasno prebivališče;
- pravico do subvencionirane vozovnice na relaciji od stalnega ali začasnega prebivališča do naslova bivanja med izobraževanjem;
- pravico do nakupa subvencionirane vozovnice za deset voženj na mesec za upravičenca, ki za relacijo iz tretjega odstavka tega člena ne potrebuje mesečne vozovnice;
- nakup dveh ali več vozovnic, razen kombiniranih vozovnic. Namesto izraza kombinirane vozovnice se za zlorabo pravice šteje nakup dveh ali več vozovnic za isto relacijo oziroma del relacije. Zakonodaja namreč dovoljuje več vlog, vendar se relacije na teh vlogah ne smejo podvajati;
- navajanje neresničnih podatkov kot zlorabo pravice do subvencioniranega prevoza;
- vračilo neupravičene obogatitve in plačilo pogodbene kazni v višini trikratnika polne cene vozovnice na mesečni ravni.

K 33. členu:

S spremembo prvega odstavka 114.c člena se poenostavi opredelitev predmeta subvencioniranega

prevoza. Na podlagi spremembe drugega odstavka tega člena se črta beseda mesečne, saj lahko upravičenec kupi tudi polletno ali letno vozovnico. Na relaciji, na kateri se izvajata mestni in medkrajevni prevoz, se izvajalcu prevoza obračuna višina subvencije na podlagi cenika (ugodnejšega) mestnega prevoza.

K 34. členu:

Zaradi boljše preglednosti zakona se naslov 114.č člena ustrezno spremeni v obdobje koriščenja subvencioniranega prevoza. Na podlagi spremembe prvega odstavka 114.č člena se za udeležence izobraževanja odraslih razširi obdobje za nakup subvencionirane vozovnice za obdobje statusa dijaka in obdobje statusa študenta. Udeleženci izobraževanja odraslih lahko namreč pridobijo status kadar koli med šolskim oziroma študijskim letom. S to določbo jim je torej omogočen nakup polletne ali letne vozovnice tako v septembru kot tudi oktobru.

K 35. členu:

Člen se spremeni zaradi uskladitve oziroma poenotenja pojmov iz zakonodaje.

K 36. členu:

Člen se spremeni zaradi uskladitve oziroma poenotenja pojmov iz zakonodaje.

K 37. členu:

Sprememba je vezana na uskladitev vsebine člena s spremembami področne zakonodaje. Oktobra 2014 se je namreč začel uporabljati Zakon o finančni upravi, zato se besedilo zakona prilagodi spremembam na tem področju.

K 38. členu:

Za dosedanje ureditev glob za opravljanje prevozov brez ustreznih licenc ali v nasprotju z izdanimi licencami – glede katere se je v praksi pokazal interes, da bi se ob taki ugotovitvi opravljanja prevozov zaseglo vozilo, predvsem kadar se prevoz opravlja brez licence, brez veljavne licence Skupnosti ali brez potrdila za prevoze za lastne potrebe – bi bil zaseg vozila do ureditve stanja nesorazmeren ukrep, ker prevoznik lahko s tem vozilom ali izbiro vrste prevoza opravlja tudi druge vrste prevozov, za katere ne potrebuje licence ali potrdila. Zaradi tega je sprejeta odločitev, da se povečajo obstoječe globe. V praksi se pri izvajanju nadzora na cesti večinoma pojavljajo primeri, ko vozilo nima veljavne kopije licence v vozilu, sam prevoznik (domač ali iz Skupnosti) pa ima pridobljeno licenco, pojavljajo pa se tudi primeri nelojalne konkurence, ko se s kmetijskimi ali gozdarskimi traktorji opravljajo komercialni prevozi in bi ukrep zasega vozila uporabniku traktorja, ki je v večini primerov oseba, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo, povzročil nezmožnost opravljanja osnovne dejavnosti.

Prav tako se kot kršilec zdaj prepozna tudi posameznik, ki opravlja prevoze, za katere je potrebna licenca, licenca Skupnosti ali potrdilo o prevozu za lastne potrebe.

Zamenjava besede »voznik« z besedilom »prevoz za lastne potrebe« je redakcijske narave.

K 39. členu:

Sprememba tega člena je potrebna zaradi sprememb 108. in 109. člena zakona.

K 40. členu:

Finančna uprava pri izvajanju nadzorov ugotavlja, da je več prevoznih podjetij iz držav zahodnega Balkana ustanovilo podjetja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga in uporablja za opravljanje prevoza priklopna vozila, ki so registrirana v tretjih državah na materinsko podjetje, ki daje ta vozila v zakup podjetju v Republiki Sloveniji. Za ta vozila po nadzorih FURS regulirajo carinski status (jih ocarinijo), vozil pa ne registrirajo v Republiki Sloveniji. Do zdaj je FURS imel ali ima v postopku pribl. 100 takih vozil.

K 41. členu:

Gre za nomotehnični popravek in določitev prekrškovne določbe pri izvajanju gospodarske javne službe. Pri občasnih prevozih pa gre za preveliko poseganje v gospodarsko javno službo, saj se v

praksi s temi prevozi prevažajo potniki, ki so dnevni migranti. Prekrškovna sankcija je bila uvedena zaradi nespoštovanja materialne določbe zakona.

K 42. in 43. členu:

Določitev prekrškovnih določb, povezanih s 45. (prej 48.) in 57. a členom (stalni izvenlinijski prevoz).

K 44. členu:

Avtomatizirani nadzor nad izvajalci subvencioniranega prevoza se izvaja na podlagi preverbe poročenih podatkov v sistem subvencioniranja prevozov dijakov in študentov mesečno, kljub temu pa je del kontrol mogoče izvesti šele na podlagi uvedbe celovitega nadzora pri izvajalcu prevozov, v katerem se primerja skladnost poročenih in zahtevanih podatkov. Inšpektor, pristojen za promet, lahko tako na podlagi rednega ali izrednega nadzora v primeru ravnanja v nasprotju s predpisanim načinom poročanja in obračunavanja izvajalca prevoza ustrezno oglobi.

K 45. členu:

Dodane so kazenske sankcije glede izvajanja tretjega odstavka 41. člena v zvezi z nadzori nad rednimi usposabljanji. Inšpekcija, pristojna za promet, je pristojna za nadzor nad izvajanjem rednih usposabljanj, nima pa možnosti izrekanja sankcij. Za neizpolnjevanje katerega od pogojev za izvajanje izobraževanja je bilo do zdaj predvideno samo upravno ukrepanje (prepoved izvajanja), s temi dopolnitvami pa se dodaja še ukrep globe. Višina globe je primerljiva dovoljenju za dostop do trga prevoznih storitev, opravljanje prevoza brez licence.

Inšpektorat, pristojen za promet, pri izvajanju nadzora ugotavlja nepravilnosti pri usposabljanju, zato se v takih primerih predlaga, da se izreče ukrep tudi v obliki globe. Višina globe je primerljiva, če se opravlja prevoz v nasprotju z določili tega zakona.

K 46. do 51. členu:

Skladno z določili drugega odstavka 8. člena Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (v nadaljnjem besedilu: uredba) se zagotovi podaljšanje koncesij za izvajanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, ki so bile podeljene v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), najpozneje do 2. 12. 2019.

Druge prehodne določbe so vezane na prehodno obdobje za vzpostavitev novih določil, ki se nanašajo na subvencionirane prevoze, kategorije vozil in Uredbo o izvajanju Uredbe 1071/2009/EU.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

(prepis določb veljavnega zakona, ki se s predlogom spreminjajo)

3. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »avtotaksi prevoz« je prevoz enega potnika ali povezane skupine potnikov z motornim vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in ki se v celoti opravi po enem naročilu za eno plačilo prevoznine;
2. »avtobusna postaja« je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti prometni urad, pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznega osebja, za hrambo prtljage, tablo z objavo izvlečkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije in s predpisi določeno opremo;
3. »avtobusno postajališče« je označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov;
4. »dvostranski prevoz« je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo;
5. »daljinar« je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije s kilometrskimi razdaljami, voznimi časi in avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči;

7. »domači prevoznik ali prevoznica« (v nadaljnjem besedilu: domači prevoznik) je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco, licenco Skupnosti oziroma dovoljenje Skupnosti za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom;
9. »dovoljenje za prevoz« je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovoljenje, in vožnja po njih;
10. »dovolilnica« je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico, in vožnja po njih;
11. »dovolilnica CEMT« je večstranska dovolilnica, ki jo izda Mednarodni transportni forum (v nadaljnjem besedilu: ITF) za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki oziroma prevoznice (v nadaljnjem besedilu: prevoznik) s sedežem v državi članici ITF v in iz tretjih držav;
12. »hitri linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na avtobusnih postajališčih;
13. »itinerar« je načrt, ki označuje smer gibanja vozila na liniji;
14. »izdajatelj licenc« je izvajalec upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona;
- 14.a »izdelava izkaznice« zajema blanket izkaznice in personalizacijo izkaznice. Blanket izkaznice in personalizacija sta izdelana v skladu z Direktivo 2003/59/ES. Personalizacija je nanos osebnih podatkov na blanket izkaznice, kjer gre v določenem delu izdelave dokumenta za lasersko graviranje podob in besedila, implementacijo in poosebljanje čipa ali magnetnega traku, izbočen ali vbočen tisk, eno- ali večbarvni termotisk podob in besedila, implementacijo podpisnega traku, nanos zaščitne folije, termotisk bar kod, nanos scratch-off folije oziroma spraskanke, odvisno od zahtev zaščite posameznega dokumenta;
- 14.b »izvajalec« je izvajalec gospodarske javne službe in subvencioniranega prevoza dijakov in študentov;
15. »izvod licence« je listina, ki jo izda izdajatelj licence imetniku ali imetnici (v nadaljnjem besedilu: imetnik) licence za uporabo v posameznem vozilu;
16. »javni prevoz« je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom ali uporabnicam (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene;
17. »javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni in splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov;
18. »javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse« je urejen prostor za parkiranje, na katerem so zagotovljeni varno parkiranje in minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije ipd.) za vozno osebje;
19. »kabotaža« je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja prevoznik ali prevoznica Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) ali tuji prevoznik ali prevoznica (v nadaljnjem besedilu: tuji prevoznik) oziroma prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v drugi državi, ki ga opravlja domači prevoznik;
20. »licenca« je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v skladu s tem zakonom;
21. »licenca Skupnosti« je dokument, ki ga izda izdajatelj licenc v skladu s 4. členom Uredbe Sveta 1072/2009/ES ali 4. členom Uredbe Sveta 1073/2009/ES;
22. »linija« je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena;
23. »medkrajevni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški ali hitri linijski prevoz potnikov;
24. »mednarodna pogodba« je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu;
25. »mednarodni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na območju Republike Slovenije le na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih;
26. »mestni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov, ki ga občina kot javno službo organizira znotraj naselja;
27. »nerazdeljene dovolilnice« so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve, in dovolilnice iz ostanka kvote po izračunu letnih planov;
28. »občasni prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki ne spada pod javni linijski prevoz niti pod posebni linijski prevoz in pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevažajo pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom ali naročnico (v nadaljnjem

- besedilu: naročnik) prevoza;
29. »običajno prebivališče« pomeni kraj, kjer oseba običajno živi, kar pomeni vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu, zaradi osebnih in poklicnih vezi ali pri osebi brez poklicnih vezi zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesne povezave med njo in krajem, kjer živi;
 30. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov« je prevoz oseb v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz potnikov ali kombinacijo takih vozil za plačilo;
 31. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga« je prevoz blaga v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz blaga ali kombinacijo takih vozil za najem ali za plačilo;
 - 31.a »organ JPP« je ministrstvo, pristojno za promet;
 32. »podjetje« pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki opravlja dejavnost cestnih prevozov;
 34. »potnik« je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu;
 35. »potniški linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo na vseh avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom;
 36. »potniška spremnica« je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občasnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu;
 37. »posebni linijski prevoz« je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza;
 38. »prevoz v cestnem prometu« je vsak prevoz potnikov ali blaga, kot tudi vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila ali skupine vozil po javnih in nekategoriziranih cestah, danih v uporabo za cestni promet;
 39. »prevoz v notranjem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke znotraj meja Republike Slovenije;
 40. »prevoz v mednarodnem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke med dvema ali več državami;
 41. »prevoz za tretje države« je prevoz domačega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža;
 42. »prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu zunaj Skupnosti« je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih presledkih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje pozneje nazaj na mesto odhoda isti prevoznik;
 43. »prevoz za osebne potrebe« je nekomercialni prevoz oseb ali blaga, ki ga opravi fizična oseba zgolj za svoje potrebe oziroma potrebe ožjih družinskih članov ali članic (v nadaljnjem besedilu: član) z vozilom, ki je v njegovi lasti ali ima pravico uporabe vozila na podlagi najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe, ki mora biti sestavljena v pisni obliki. Za ta prevoz ne sme dobiti plačila ali kakega drugega nadomestila, vozilo pa lahko upravlja oseba, ki je lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) ali ima pravico uporabe tega vozila ali ožji član njegove družine. Za ožjega člana družine se štejejo zakonec in otroci te osebe, ki opravlja prevoz za osebne potrebe;
 44. »prevoznik ali prevoznica Skupnosti« (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) je podjetje, ki ima licenco ali dovoljenje v skladu s pravili Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: država članica), razen domačega prevoznika;
 45. »relacija« je razdalja oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz potnikov oziroma med vsaj dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče. Pri prevozu blaga pomeni relacija razdaljo oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz blaga;
 46. »sistem enotne vozovnice« je način izvajanja javnih linijskih prevozov potnikov, kjer izvajalci ali izvajalke (v nadaljnjem besedilu: izvajalci) v različnih vrstah prometa izvajajo prevoze na podlagi enotne vozovnice, kar potnikom omogoča uporabo te vozovnice pri različnih izvajalcih v javnem linijskem prometu na območju Republike Slovenije;
 47. »skupina vozil« je skupina enega vlečnega in vsaj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika;
 - 47.a »Stalni izvenlinijski prevoz – Shuttle prevozi« je prevoz potnikov med hoteli, moteli in nastanitvenimi objekti ter letališči, pristanišči, železniškimi in avtobusnimi postajami;
 - 47.b »subvencioniranje prevoza dijakov in študentov« je zagotavljanje subvencij prevoza iz kraja stalnega ali začasnega prebivališča do kraja izobraževanja;
 48. »tranzitni prevoz« je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in

- izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji;
49. »tuji prevoznik« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja prevoze v mednarodnem cestnem prometu oziroma ima licenco ali drugačno dovoljenje svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, če je v tej državi to predpisano, in ima sedež v državi, ki ni članica Evropske skupnosti;
- 49.a »upravljaivec prevoza« pomeni fizično osebo, zaposleno v podjetju, ali, če je to podjetje fizična oseba, to isto osebo ali, če je tako določeno, drugo fizično osebo, imenovano s pogodbo, ki dejansko in trajno vodi prevozne dejavnosti tega podjetja;
- 49.b »vlagatelj« je dijak, udeleženec izobraževanja odraslih ali študent, ki pred nakupom subvencionirane mesečne vozovnice izpolni vlogo za izdajo subvencionirane mesečne vozovnice;
50. »vozni red« je ureditev linije, s katero se določajo vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas veljavnosti in režim obratovanja linije.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s področja cestnega prometa, predpisi Skupnosti ali mednarodne pogodbe.

15. člen **(evidence in registri)**

Ministrstvo na podlagi tega zakona vodi naslednje evidence in register:

- evidenco izdanih licenc, licenc Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov;
- evidenco voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu;
- evidenco vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe;
- evidenco izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku;
- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco subvencije prevoza;
- nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza, katerim je izdano dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v skladu s 16. členom Uredbe 1071/2009/ES in opravlja vnose določene v Uredbah 1072/2009/ES in 1073/2009/ES;
- register voznih redov v notranjem linijskem prometu;
- register posebnih linijskih prevozov.

16. člen **(podatki v evidencah)**

(1) V evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti in dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov se vodijo naslednji podatki:

- številka, veljavnost in status izdane licence, licence Skupnosti in dovoljenja Skupnosti ter njihovih izvodov;
- za katero vrsto prevozov je bila licenca, licenca Skupnosti in dovoljenje Skupnosti izdana;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika ali samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik), davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče osebe, ki je pri prevozniku odgovorna za prevoze in je za to ustrezno usposobljena oziroma ima pridobljeno ustrezno kvalifikacijo, podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil upravljaivec prevozov, in datum izdaje potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;

- podatki o kaznovanosti imetnika licence za kazniva dejanja in prekrške, ki so podlaga za odvzem licence;
- podatki o kapitalu, rezervah in drugih finančnih sredstvih, ki jih ima na razpolago prevoznik in s katerimi dokazuje ustrezno finančno sposobnost v skladu s tem zakonom.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- številka, kraj in datum izdaje ter veljavnost vozniškega dovoljenja;
- kategorije vozila, za katero velja vozniško dovoljenje, morebitne opombe, uradni zaznamki in izrečeni ukrepi;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- številka, datum izdaje in izdajatelj potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- številka, datum izdaje in veljavnost izkaznice o usposobljenosti voznika.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- registrska označba, vrsta, znamka in tip vozila ter številka šasije;
- leto izdelave, moč motorja v KW, delovna prostornina motorja;
- masa vozila, največja dovoljena masa, za vozila za prevoz potnikov število sedežev in stojišč;
- datum, kraj in registrska označba prve registracije;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma osebno ime in stalno prebivališče oziroma sedež lastnika vozila;
- ekološka kakovost vozil (euro 1, 2 ...);
- številka in veljavnost prometnega dovoljenja.

(4) V evidenci izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- številka, veljavnost in status izdanega potrdila;
- registrska označba, vrsta, znamka, tip in številka šasije vozila, za katero je izdano potrdilo.

(5) V evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- znamka, tip, registrska označba, številka šasije in ekološka kakovost vozil, s katerimi opravlja prevoze blaga;
- osebna imena in EMŠO voznikov, ki delajo pri prevozniku;
- podatki o številu dovolilnic, ki jih prevoznik želi prejeti oziroma o njegovih vlogah za dodelitev dovolilnic po vrsti dovolilnice in po želeni količini;
- podatki o dovolilnicah, ki jih je prevoznik prejel, pravilno ali nepravilno uporabil, in o neuporabljenih dovolilnicah po vrsti, številu, številki dovolilnice in registrski označbi vozila, s katerim je bila dovolilnica uporabljena.

(6) V evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- vrsta razmerja in akta, na podlagi katerega voznik dela pri prevozniku.

(7) V registru voznih redov v notranjem linijskem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki iz voznih redov, ki jih izvaja posamezni prevoznik.

(8) V registru posebnih linijskih prevozov se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in

- sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o linijah, na katerih se izvajajo posebni linijski prevozi;
 - podatki o sklenjeni pogodbi za izvajanje teh prevozov.

(9) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji in voznem redu;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;
- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.

(10) V evidenci izdanih dovolilnic ali dovoljenj za opravljanje občasnih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, ki mu je bila izdana dovolilnica oziroma dovoljenje, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče,
- številka dovolilnice oziroma dovoljenja in datum izdaje.

(11) Osebni podatki se v evidencah in registrih iz tega člena zbirajo in vodijo zaradi nadzora nad izvajanjem tega zakona in zakona, ki ureja varnost cestnega prometa.

(12) V evidenci subvencije prevoza se za namen uveljavljanja pravic upravičencev in izvajalcev ter nadzora nad izvajalci subvencioniranega prevoza dijakov in študentov vodijo naslednji podatki upravičenca do subvencioniranega prevoza:

- ime in priimek;
- EMŠO;
- status dijaka oziroma študenta v obdobju koriščenja subvencije prevoza;
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti);
- ime, naslov in matična številka vzgojno izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda;
- bivanje v dijaškem oziroma študentskem domu;
- relacija od kraja bivanja do kraja izobraževanja (ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, razred oddaljenosti, kilometrska razdalja za vsako prevozno sredstvo);
- izvajalec za katerega velja mesečna vozovnica (naziv izvajalca, davčna številka, matična številka, šifra in sedež izvajalca);
- številka izdane vozovnice;
- mesec in leto veljavnosti mesečne vozovnice;
- polna cena mesečne vozovnice;
- cena vozovnice, ki jo plača upravičenec;
- višina subvencije, do katere je upravičen prevoznik.

17. člen

(pridobivanje podatkov in vodenje zbirke)

(1) Evidence in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo pridobi podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, Carinska uprava Republike Slovenije, organ JPP, Davčna uprava Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za javno upravo, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, izdajatelj licenc in organi, pristojni za inšpekcijski nadzor cestnega prometa.

(2) Organi in organizacije, navedeni v prejšnjem odstavku, zagotovijo ministrstvu in izdajatelju licenc ustrezen neposreden elektronski dostop do evidenc in registrov, ki jih vodijo in v katerih so podatki, navedeni v prejšnjem členu, ter ustrezen elektronski prenos teh podatkov v evidence in registre iz prejšnjega člena. Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP te podatke zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo za izvajanje nalog po tem zakonu.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet za namene odločanja o pravici vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže Evidenco subvencij prevoza s Centralno evidenco udeležencev vzgoje in izobraževanja in evidenco vpisanih študentov, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za šolstvo in visoko šolstvo, tako da na podlagi podatka o EMŠO vlagatelja pridobi naslednje njegove osebne podatke:

- ime in priimek,
- status v obdobju koriščenja subvencije prevoza,
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- ime, naslov in matična številka vzgojno izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda,
- podatek o tem ali upravičenec biva v dijaškem oziroma študentskem domu ter podatek o koriščenju subvencioniranega bivanja študentov.

(4) Izvajalec sprejme vlogo in jo vnese v evidenco ministrstva. Vlagatelja se ob vložitvi vloge seznani, da bodo za potrebe pridobitve pravice do subvencioniranega prevoza obdelovani podatki iz prejšnjega člena. Na podlagi odločitve ministrstva o upravičenosti vlagatelja do subvencije za prevoz, izda izvajalec elektronsko vozovnico. Izvajalec pridobi iz evidence subvencij prevoza za izdajo vozovnice in izvajanje nadzora nad uporabo subvencioniranih vozovnic, na podlagi podatka o imenu, priimku in naslovu upravičenca do subvencije, podatke o:

- številki odločbe o upravičenosti do subvencije;
- višini subvencije;
- obdobju upravičenosti do subvencije.

(5) Podatki v evidencah iz prejšnjega člena se hranijo:

- v evidenci iz prve alinee 15. člena tega zakona deset let po roku, do katerega je veljala licenca Skupnosti ali izvod licence;
- v evidenci iz druge in tretje alinee 15. člena tega zakona šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;
- v evidenci iz četrte alinee 15. člena tega zakona pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne potrebe;
- v evidenci iz pete alinee 15. člena tega zakona za zadnjih pet let;
- v evidenci iz šeste in sedme alinee 15. člena tega zakona dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;
- v evidenci iz osme alinee 15. člena tega zakona za zadnji dve leti;
- evidenci iz devete alinee 15. člena tega zakona se podatki hranijo še pet let po vpisu v evidenco, potem se anonimizirajo.

(6) Po poteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki hranijo trajno v zbirki dokumentarnega gradiva.

(7) Podatki iz prejšnjega člena se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če ti to zahtevajo in podatke potrebujejo pri svojem delu. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(8) Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP zagotovijo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije.

20. člen

(pogoji za pridobitev licence)

(1) Podjetje, ki želi opravljati dejavnost cestnega prevoza, mora izpolnjevati naslednje pogoje za pridobitev licence:

- imeti dober ugled,
- imeti ustrezen finančni položaj,
- izpolnjevati pogoj glede strokovne usposobljenosti,
- biti lastnik vsaj enega v Republiki Sloveniji registriranega motornega vozila za posamezne vrste prevozov ali imeti pravico uporabe tega vozila na podlagi sklenjene najemne oziroma

zakupne pogodbe ali lizing pogodbe.

(2) Če je prosilec ali prosilka (v nadaljnjem besedilu: prosilec) fizična oseba in ne izpolnjuje pogoja iz c) točke prejšnjega odstavka, mora imenovati drugo osebo, ki izpolnjuje pogoja iz a) in c) točk iz prejšnjega odstavka in bo nepretrgano in dejansko upravljala prevoze za podjetje.

(3) Če prosilec ni fizična oseba, mora pogoja iz a) in c) točk prvega odstavka izpolnjevati oseba ali osebe, ki bodo nepretrgano in dejansko upravljale prevoze za podjetje (upravljavec prevozov).

31. člen **(začasni odvzem licence ali izvodov licence)**

(1) Če izdajatelj licence sam ali na podlagi poročil pristojnih inšpekcijskih služb, policije ali carinski organov ugotovi, da je prevoznik v zadnjih dveh letih ponavljajoče več kot dvakrat kršil predpise iz drugega odstavka 21. člena tega zakona, mu glede na resnost kršitve in ob upoštevanju skupnega števila izvodov licenc začasno odvzame licenco oziroma začasno odvzame posamezen izvod licence. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je bil prevoznik pravnomočno kaznovan.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka morajo nadzorni organi predložiti izdajatelju licence in navesti firmo ali osebno ime, sedež ali stalno prebivališče prevoznika, osebno ime, rojstne podatke in prebivališče voznika, znamko in registrsko označbo vozila, podatke o kršitvi ter opis kršitve. Izdajatelj licence za vsakega prevoznika vodi seznam storjenih kršitev, če pa za prevoznika ugotovi, da gre pri njem za ponavljajoče kršitve iz prejšnjega odstavka, mora začeti postopek v skladu s tem členom.

(3) Izdajatelj presoja resnost kršitve iz prvega odstavka tega člena glede na število storjenih kršitev v zadnjih dveh letih. Če je prevoznik storil tri kršitve, lahko izdajatelj izreče prevozniku samo začasni odvzem posameznih izvodov licence, pri čemer število odvzetih izvodov ne sme preseči 50 odstotkov vseh izdanih izvodov. Če ima prevoznik izdan samo en izvod licence, se mu lahko izreče začasni odvzem posameznega izvoda licence ne glede na prej navedene odstotke. Če je prevoznik storil štiri kršitve ali več, mu izdajatelj izreče začasni odvzem licence.

(4) Začasni odvzem licence ali začasni odvzem posameznih izvodov licence se lahko izreče v trajanju od enega do dvanajst mesecev. Pri določitvi trajanja ukrepa mora izdajatelj upoštevati tudi število predhodno izrečenih ukrepov v skladu s tem členom. Če se prevozniku izreče ukrep prvič, lahko ta ukrep traja največ tri mesece, drugič največ šest mesecev, tretjič in več pa do dvanajst mesecev.

(5) V odločbi o začasnem odvzemu licence ali začasnem odvzemu posameznih izvodov licence izdajatelj hkrati naloži domačemu prevozniku, da mu v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe izroči licenco oziroma izvode licence za čas trajanja ukrepa. O ukrepu iz prvega odstavka tega člena izdajatelj takoj obvesti inšpektorat, pristojen za področje prometa in ministrstvo.

(6) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema posameznih izvodov licenc, teh ne izroči v predpisanem roku izdajatelju, se mu izreče začasni odvzem licence.

(7) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema licence, te izdajatelju ne izroči v predpisanem roku, se mu licenca trajno odvzame po postopku, določenem v 32. členu tega zakona.

(8) Zoper odločbo iz tega člena je v 15 dneh dovoljena pritožba na ministrstvo.

32.b člen **(pridobivanje podatkov za potrebe nacionalnega elektronskega registra)**

(1) Za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra se od inšpekcijskih služb, policije ali carinskih organov pridobijo podatki o podjetjih in upravljavcih prevoza s sedežem v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah ter kršitvah predpisov s področij navedenih v točki b) prvega odstavka 6. člena Uredbe 1071/2009/ES. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je postopek

pravnomočno končan.

(2) Za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra izdajatelj licenc od organov iz prvega odstavka pridobi podatke, določene v Sklepu Komisije z dne 17. decembra 2009 o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza (UL L št. 339 z dne 22. 12. 2009, str. 36; v nadaljnjem besedilu: Sklep 2009/992/EU) po sistemu elektronske izmenjave na podlagi protokola ali z neposrednim vnosom v nacionalni elektronski register.

(3) Organi iz prvega odstavka tega člena lahko za potrebe odločanja v postopkih o izreku sankcij za kršitve dostopajo do podatkov iz elektronskega registra iz točk e) in f) drugega odstavka 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.

(4) Nacionalni elektronski register vsebuje poleg podatkov iz Sklepa 2009/992/EU, še podatke o enotni matični ter davčni številki upravljavca prevoza, ki se za potrebe navedenega registra pridobijo po uradni dolžnosti, ter s tem, da so vsi navedeni podatki varovani v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

33. člen **(obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu)**

(1) Voznik domačega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora imeti med vožnjo v vozilu:

- veljaven izvod licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti prevoznika, za katerega opravlja prevoz;
- veljavno vozniško dovoljenje z vpisano kodo Skupnosti, ki izkazuje pridobljeno temeljno kvalifikacijo voznika ali veljavno izkaznico o vozniških kvalifikacijah;
- potrdilo iz 34. člena tega zakona, če opravlja mednarodni prevoz oseb za lastne potrebe z vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev;
- pisno pogodbo o najemu oziroma zakupu ali lizingu ali drugo pogodbo, na podlagi katere ima pravico uporabljati vozilo (npr. pogodba o lizingu ...), če prevoznik ni lastnik vozila;
- če vozilo vozi voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, mora imeti v vozilu potrdilo v skladu z Uredbo 1072/2009/ES, s katerim pristojni organ države članice, v kateri ima prevoznik sedež, potrjuje, da ta voznik dela pri prevozniku skladno z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov;
- pri opravljanju mednarodnih prevozov vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali zakoni, veljavnimi v Republiki Sloveniji;
- pri opravljanju stalnih izvenlinijskih prevozov: dovoljenje občine, potrjen cenik, in druge dokumente, če so za ta prevoz zahtevani.

(2) Voznik avtobusa in vozila, ki opravlja stalne izvenlinijske prevoze, ter voznik avtotaksi vozila mora imeti v vozilu pogodbo o zaposlitvi.

(3) Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu mora imeti voznik tujega prevoznika v vozilu vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali predpisi, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

(4) Voznik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja, carinskega organa ali policista oziroma policistke (v nadaljnjem besedilu: policist) izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.

(5) Vozila domačih prevoznikov, s katerimi ti izvajajo prevoze v cestnem prometu, morajo biti označena in opremljena skladno s predpisom, ki ga izda minister, tako da je zagotovljena varnost voznika in potnikov, drugih udeležencev ali udeleženk (v nadaljnjem besedilu: udeleženec) v prevozih v cestnem prometu in varnost tovora ter vozil.

(6) Vozila za opravljanje avtotaksi prevozov morajo imeti poleg opreme iz prejšnjega odstavka na vozilu na vidnem mestu pritrjeno oznako s podatki o prevozniki in številko licence. Vsebinsko, obliko in način pritrditve oznake podrobneje predpiše minister v predpisu iz prejšnjega odstavka.

42.e člen

(elektronska evidenca izkaznic)

(1) Evidenca izdanih izkaznic vsebuje naslednje podatke:

- podatke iz drugega odstavka 42.a člena tega zakona,
- organ, ki je izdal izkaznico,
- datum izdaje izkaznice in datum veljavnosti izkaznice,
- serijsko številko izdane izkaznice in registrsko številko voznika,
- kategorijo vozil in podkategorije vozil, za katere velja vozniška kvalifikacija, in datum veljavnosti vozniške kvalifikacije za posamezno kategorijo,
- datum vročitve izkaznice vozniku/voznici,
- revizijsko sled dostopov, popravkov in sprememb vseh uporabnikov evidence,
- podatke o zamenjavi izkaznice zaradi pogrešitve, izgube, tatvine in obrabljenosti.

(2) Evidenco izkaznic vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravne enote pa vnašajo podatke. Evidenca se lahko poveže z evidenco izdanih vozniških dovoljenj. Podatki iz evidence se vodijo pet let po prenehanju veljavnosti izkaznice.

(3) Podatke iz evidence o izdanih osebnih izkaznicah lahko uporabljajo delavci izdajatelja za opravljanje nalog s svojega delovnega področja, uporabljajo pa jih lahko tudi policisti, cariniki, prometni inšpektorji ter delavci ministrstva za promet, če gre za izvrševanje z zakonom določenih nalog.

(4) Minister podrobneje predpiše način, postopek in čas vodenja evidence izkaznic.

44. člen

(vrste prevoza potnikov)

Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu se opravlja kot javni linijski prevoz, posebni linijski prevoz, stalni izvenlinijski prevoz, občasni prevoz, avtotaksi prevoz in kot posebna oblika prevoza.

45. člen

(opredelitev)

(1) Javni linijski prevoz je prevoz potnikov v cestnem prometu med avtobusnimi postajami in avtobusnimi postajališči na določeni liniji, po vnaprej določenem voznem redu, splošnih prevoznih pogojih in ceniku. Opravlja se lahko kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz.

(2) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se lahko opravlja samo z avtobusi in mora biti dostopen vsem potnikom ne glede na to, da je lahko predmet posebne rezervacije.

(3) Vozni red mora prevoznik pred začetkom uveljavitve objaviti na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, na katerih so po voznem redu predvideni postanki. Splošne prevozne pogoje mora prevoznik objaviti na krajevno običajen način. Splošni prevozni pogoji morajo biti prilagojeni invalidom in njihovi uporabi.

(4) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se na posamezni liniji lahko opravlja po istem voznem redu tudi z dodatnimi vozili za prevoz potnikov.

(5) Izvajalec javnega linijskega prevoza lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev.

(6) Prevoznik mora opravljati prevoze v skladu z registriranim voznim redom, cenikom, splošnimi prevoznimi pogoji in koncesijsko pogodbo.

(7) Voznik prevoznika mora v mejah razpoložljivih mest v vozilu skladno s predpisi o prevoznih pogodbah v cestnem prometu, voznim redom in splošnimi prevoznimi pogoji sprejeti v prevoz vsako osebo in njeno osebno prtljago ter voziti po voznem redu.

(8) Za uporabo pripomočkov za premagovanje gibalne in senzorne oviranosti (psi vodniki, drugi psi pomočniki in invalidski vozički) izvajalec javne službe linijskega prevoza potnikov ne sme zaračunavati dodatnih stroškov.

48. člen (vozni red)

(1) Voznik mora pri opravljanju linijskih prevozov imeti v vozilu kopijo veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnost izpisa le-tega.

(2) Voznik ne sme ustavljati izven avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, ki so določena z voznim redom.

(3) Izjemoma sme voznik ustaviti izven avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, če je javni linijski prevoz potnikov kombiniran s šolskim prevozom.

49. člen (prekinitev in opustitev prevoza na liniji)

(1) Prevoznik ne sme opustiti nobenega prevoza, določenega z voznim redom.

(2) Izjemoma sme biti na posamezni liniji ali delu linije prevoz začasno prekinjen, če nastanejo in dokler trajajo okoliščine, ki jih ni mogoče predvideti in katerih posledic ni mogoče odvrniti (višja sila).

(3) O prekinitvi prevoza iz prejšnjega odstavka mora prevoznik obvestiti javnost po sredstvih javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki so povzročile prekinitev, hkrati pa tudi organ JPP in pristojno inšpekcijo.

(4) Za trajno ustavitev izvajanja linije mora prevoznik dobiti posebno dovoljenje organa JPP.

(5) Če je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji, katerega izvajanje je pridobil s koncesijo, se mu koncesija za to linijo odvzame in podeli drugemu prevozniku. Šteje se, da je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji, če najmanj 5 krat v koledarskem letu brez soglasja koncedenta ali razlogov zaradi višje sile ne opravi prevoza na posamezni registrirani liniji.

50. člen (gospodarska javna služba)

(1) Država zagotavlja javni linijski prevoz potnikov, razen javnega linijskega prevoza v mestnem prometu in posebnega linijskega prevoza, kot javno dobrino z gospodarsko javno službo in na podlagi javnega razpisa podeli koncesije najugodnejšim ponudnikom prevozov. Za posamezne linije ali več linij se lahko v skladu z Uredbo 1370/2007/ES koncesija podeli neposredno s sklenitvijo pogodbe na podlagi izvedenega postopka za izbiro najugodnejšega ponudnika.

(2) Vlada Republike Slovenije določi s koncesijskim aktom koncesijske linije, vrsto in obseg prevozov, način opravljanja, pogoje za njihovo zagotavljanje, standarde dostopnosti do javnega linijskega prevoza, prevozne cene in kakovost prevoznih storitev ter druge sestavine

koncesijskega akta v skladu z zakonom.

(3) Organ JPP pred podelitvijo koncesij določi potrebe po prevozih (vozne rede), med koledarskim letom pa največ dvakrat na leto s spremembami voznega reda tega uskladi z dejanskimi potrebami po prevozih.

(4) Za zagotavljanje javnega linijskega prevoza potnikov se uvede sistem enotne vozovnice. Prevozniki, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov, se vključijo v izvajanje sistema enotne vozovnice.

(5) Uvedbo in izvajanje sistema enotne vozovnice uredi Vlada Republike Slovenije.

(6) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa ali v primeru odvzema koncesije, se ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena izjemoma začasno podeli koncesija za opravljanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov brez javnega razpisa, vendar največ za dve leti. V tem času se mora izvesti javni razpis za podelitev koncesije.

(7) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa, se sklene nova pogodba s prevoznikom, ki je do tedaj izvajal gospodarsko javno službo. Če ta prevoznik ne sklene nove pogodbe, se lahko koncesija podeli drugemu prevozniku, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V primeru, da se koncesija pred potekom koncesijske pogodbe odvzame, se sklene pogodba z drugim prevoznikom, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V navedenih primerih se pogodba sklene za izvajanje storitev pod enakimi pogoji, kot so bili določeni v prejšnji koncesijski pogodbi.

(8) Če v primerih iz prejšnjega odstavka ne pride do sklenitve nove koncesijske pogodbe, se z odločbo naloži prevozniku, ki je do tedaj izvajal prevoze na podlagi koncesijske pogodbe, da te prevoze izvaja še naprej pod istimi pogoji. Ukrep se sme naložiti le za nujno potrebni čas do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ za dve leti.

51. člen **(zagotavljanje podatkov)**

(1) Prevozniki, ki izvajajo javni linijski prevoz potnikov, morajo organu JPP predložiti podatke o številu prepeljanih potnikov oziroma prodanih vozovnic na posamezni liniji, podatke o stroških na prevoženem kilometer na tej liniji in druge podatke, ki jih določi minister, potrebne za ugotavljanje obsega te vrste prevoza potnikov in upravičenosti dodelitve finančnih nadomestil za opravljanje gospodarske javne službe. V ta namen organ JPP zagotovi in vzpostavi centralno informatizirano bazo navedenih podatkov.

(2) Podatke je treba poslati v obliki, na način in v rokih, ki jih predpiše minister.

(3) Organ JPP je dolžna zagotavljati, da so registrirani vozni redi, daljinar in avtobusne postaje javno objavljeni.

53. člen **(linijski prevozi v mestnem prometu)**

(1) Organizacijo in način izvajanja linijskih prevozov v mestnem prometu lahko občina določi kot gospodarsko javno službo.

(2) Javni linijski prevoz se opravlja znotraj naselja, le izjemoma in v manjšem obsegu pa lahko tudi s sosednjimi naselji, če je to potrebno zaradi dnevne migracije ljudi v večje mesto, in če občina za to pridobi dovoljenje ministrstva.

(3) Pri izdaji dovoljenja mora ministrstvo upoštevati naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost javnega linijskega prometa,

- vpliv na ekonomičnost poslovanja obstoječih linij prevoznika, ki izvaja javni linijski prevoz na tem območju.

(4) Pri urejanju linijskih prevozov v mestnem prometu in določanju gospodarske javne službe občina upošteva zlasti:

- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja,
- soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza,
- povezanost javnega mestnega cestnega prometa z drugimi vrstami prometa,
- zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega prometa.

(5) Sredstva za opravljanje javnega prevoza potnikov v mestnem prometu se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna občine.

(6) Linijski prevoz v mestnem prometu v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.

(7) Izvajalec linijskih prevozov v mestnem prometu lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, lahko tudi v pogodbenem razmerju z avtotaksi prevozniki.

1.1.2 Posebni linijski prevoz

54. člen (opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz je prevoz določene vrste potnikov. S posebnim linijskim prevozom se opravlja prevoz delavcev na delo in domov, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov med domom in izobraževalno ustanovo, prevoz oseb s posebnimi potrebami med domom in zavodom ter prevoz vojakov in vojakinj ter njihovih družin med domom in vojašnico.

(2) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja praviloma z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom, pri čemer je naročnik prevoza pravna oseba in fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost.

(3) Prevoznik mora v osmih dneh od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka o sklenitvi pogodbe obvestiti ministrstvo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov, ki je javen.

(4) Storitve posebnega linijskega prevoza lahko poleg potnikov iz prvega odstavka tega člena uporabljajo tudi drugi potniki, če se tako s pogodbo dogovorita naročnik in izvajalec prevoza.

1.1.3 Občasni prevozi potnikov

55. člen (opredelitev)

Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz, pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza. Občasni prevoz ne sme vsebovati ponavljajočih se elementov linijskega in ne posebnega linijskega prevoza, kot so relacija, čas odhoda in prihoda ter mesto vstopanja in izstopanja potnikov. Prevozi so namenjeni potrebam po enkratnih prevozi in nimajo funkcije prevoza dnevne migracije potnikov.

1.1.5. Stalni izvenlinijski prevozi (shuttle prevozi)

57.a člen

(stalni izvenlinijski prevoz - shuttle prevoz)

(1) Prevoze potnikov med hoteli, moteli in nastanitvenimi objekti ter letališči, pristanišči, železniškimi in avtobusnimi postajami lahko izvaja prevoznik, ki ima licenco ali licenco Skupnosti za prevoz oseb. Prevozi se lahko izvajajo le z osebnimi vozili.

(2) Prevoze v skladu s tem členom lahko prevoznik izvaja samo z dovoljenjem občin in po pogojih, ki jih določijo občine, na območju katerih potniki vstopajo ali izstopajo.

(3) Prevozi se izvajajo z osebnimi vozili, ki morajo imeti na vidnem mestu oznako vrste prevoza in relacije na kateri se prevoz opravlja.

(4) Občine potrdijo cenik za opravljanje teh prevozov na določeni relaciji. Izvajalec teh prevozov mora na vidnem mestu v vozilu imeti cenik.

62. člen

(dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov)

(1) Dovoljenja Skupnosti izdaja v Republiki Sloveniji direkcija na zahtevo prosilca. Dovoljenje se izda v skladu z določbami Uredbo 1073/2009/ES.

(2) Če na liniji, za katero je vložena nova vloga za izdajo dovoljenja, prevoze že opravljata dva ali več prevoznikov, ministrstvo pred izdajo dovoljenja pozove te prevoznike, naj ocenijo, ali jih bo novi prevoz ekonomsko ogrožal in naj o tem predložijo ustrezne dokaze. Če prevoznik ne predloži ustreznih dokazov (analiz ipd.), da ga bo uvedba novega prevoznika na liniji ekonomsko ogrozila, se šteje, da ta pogoj za zavrnitev izdaje dovoljenja ni podan.

63. člen

(dovoljenje za prevoze v države nečlanice Skupnosti)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov iz drugega odstavka 61. člena tega zakona se na ozemlju Republike Slovenije lahko opravlja le na podlagi dovoljenja, ki ga izda ministrstvo.

(2) Za izdajo dovoljenja morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- vozni red mora biti usklajen med vsemi izvajalci prevozov na celotni liniji;
- pri izvajanju linij, ki imajo določene postaje na ozemlju Republike Slovenije, mora biti udeležen tudi domači prevoznik s sorazmernim deležem;
- če je za relacijo, za katero je predlagan nov vozni red, že izdano dovoljenje za mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ima s predlaganim novim voznim redom na relaciji več kot dve skupni postaji, mora biti pri novem voznem redu zagotovljen časovni presledek eno uro pred odhodom in eno uro po odhodu z avtobusne postaje;
- da vse države, čez katere poteka linija, za del linije, ki poteka čez njihovo ozemlje, izdajo dovoljenja za opravljanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, razen za tranzitni prevoz čez ozemlje Republike Slovenije;
- domači prevoznik mora imeti licenco za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov, kar organ preveri v zbirki izdanih licenc.

(3) Dovoljenje se izda na zahtevo domačega ali tujega prevoznika, priložiti pa mu je treba priloge, navedene v 64. členu tega zakona. Dovoljenje se izda največ za pet let.

(4) Tuji prevoznik pošlje zahtevo za izdajo dovoljenja ministrstvu po pristojnem organu države, kjer je vozilo registrirano.

(5) Ministrstvo izda dovoljenje za del linije, ki poteka čez ozemlje Republike Slovenije. Linija se vpiše v register mednarodnih voznih redov, ko organ pridobi dovoljenja vseh držav, po katerih poteka linija. Podjetjem, ki so se povezovala, da bi opravljala linijski prevoz, se dovoljenje izda na ime vseh podjetij, ki v prevozu sodelujejo.

(6) Z dovoljenjem ministrstvo potrdi tudi vozni red, cenik in itinerar.

(7) Dovoljenje se ne izda, če prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja, ki so določeni z mednarodno pogodbo, tem zakonom in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(8) Register mednarodnih linij in voznih redov za vse prevoze iz 61. člena vodi ministrstvo.

64. člen **(vloga za izdajo dovoljenja)**

(1) Vloga za izdajo dovoljenja iz prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke in priloge:

- podatke o firmi ali osebno ime in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;
- vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;
- itinerar in cenik vozovnic;
- število zahtevanih dovoljenj;
- notarsko overjeno pogodbo v slovenskem jeziku o soizvajanju linije;
- spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatke o znamki in tipu vozila;
- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

- (2) Vloga za izdajo tranzitnega dovoljenja mora vsebovati:
- podatke o firmi ali osebnem imenu in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;
 - vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;
 - itinerar;
 - število zahtevanih dovoljenj;
 - spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatke o znamki in tipu vozila;
 - druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

73. člen **(opredelitev)**

(1) Mednarodni posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu se lahko opravlja samo med državami članicami Skupnosti in se opravlja v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Če domači prevoznik opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka v obliki kabotaže, mora voditi potniško spremnico (potni nalog iz 1. člena Uredbe Komisije 2121/98/ES) v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozih, ki ga za pretekli mesec pošlje ministrstvu do 10. dne v tekočem mesecu. Priložiti mora tudi poročilo na obrazcu iz Priloge VI Uredbe Komisije 2121/98/ES.

2.1.3 Občasni prevoz potnikov in prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu

74. člen **(občasni prevoz potnikov)**

(1) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu v Republiko Slovenijo ali iz Republike Slovenije se opravlja v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES. Prevozi z območja Republike Slovenije v države podpisnice sporazuma Interbus in obratno se opravljajo v skladu z določbami tega sporazuma, prevozi z območja Republike Slovenije v države, ki

niso podpisnice sporazuma Interbus, pa se opravljajo v skladu z drugimi mednarodnimi sporazumi in tem zakonom.

(2) Če domači prevoznik opravlja občasne prevoze na območju Skupnosti v obliki kabotaže, mora za te prevoze voditi potniško spremnico, iz katere morajo biti razvidni odhodni in namembni kraji ter datum odhoda in datum konca prevoza. Potniške spremnice, uporabljene za občasne prevoze v obliki kabotaže, mora prevoznik vrniti direkciji, in sicer za pretekli mesec do 10. dne v tekočem mesecu.

(3) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, se opravlja brez dovolilnice pri naslednjih vrstah prevozov:

1. krožni vožnji "zaprtih vrat"; to so prevozi, pri katerih se na celotnem potovanju z istim vozilom prevaža ista skupina potnikov, ki se pripelje nazaj na mesto odhoda. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;
2. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo polno, na poti nazaj pa prazno. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;
3. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo prazno in prevzame vse potnike na istem mestu, ob tem pa je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
 - potniki sestavljajo skupino v skladu s pogodbo o prevozu, ki je bila sklenjena pred njihovim prihodom v Republiko Slovenijo. Potniki so prepeljani nazaj v državo, kjer ima prevoznik sedež;
 - potnike je isti prevoznik predhodno pripeljal na ozemlje Republike Slovenije, kjer jih spet prevzame in jih pripelje nazaj na ozemlje države, kjer ima prevoznik sedež;
 - potniki so bili povabljeni na pot na ozemlje Republike Slovenije, pri čemer stroške prevoza nosi fizična ali pravna oseba, ki jih je povabila. Potniki morajo tvoriti enovito skupino, ki ni nastala samo zaradi tega potovanja. Prevoznik prepelje potnike na ozemlje države, kjer ima sedež;
4. tranzitnih prevozih čez ozemlje Republike Slovenije, ki so povezani z občasnim prevozom;
5. prevozih praznih avtobusov, ki se uporabljajo izključno za zamenjavo pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa.

(4) Dovolilnica je v primeru iz prejšnjega odstavka potrebna za:

1. prevoz, pri katerem vstopa vozilo v Republiko Slovenijo prazno zaradi prevzema skupine potnikov in prevoz te skupine na ozemlje države, v kateri ima prevoznik sedež,
2. druge občasne prevoze potnikov.

(5) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnico za občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu iz tretjega odstavka tega člena, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi. Dovolilnico za posamezno državo prevozniku na njegovo vlogo dodeli organ JPP.

76. člen **(potniška spremnica)**

(1) Za opravljanje občnih prevozov in posebnih linijskih prevozov v obliki kabotaže morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico Skupnosti v skladu z Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Pri opravljanju občnih prevozov zunaj območja Skupnosti morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico v skladu s sporazumom Interbus in predpisi, izdanimi za njegovo izvajanje.

(3) Prevoznik, ki opravlja prevoze iz tega člena, mora pred vsako vožnjo pravilno izpolniti potniško spremnico. Šteje se, da je spremnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike, določene s predpisi iz prvega in drugega odstavka tega člena. Izpolnjena potniška spremnica za prevoz, ki se izvaja, mora biti ves čas opravljanja prevoza v vozilu.

(4) Knjige potniških spremnic za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji izdaja organ JPP.

2. Delitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu

86. člen (dovolilnice za domačega prevoznika)

(1) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi.

(2) Dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu se delijo na kritične in nekritične. Kritične dovolilnice so tiste dovolilnice, katerih pridobljene količine ne zadoščajo za potrebe domačih prevoznikov, in CEMT dovolilnice. Ministrstvo, pristojno za promet, na podlagi podatkov o porabi dovolilnic in drugih okoliščin, ki vplivajo na količino razpoložljivih dovolilnic, določi seznam kritičnih dovolilnic in ga objavi na svoji spletni strani.

(3) Ministrstvo pridobi za opravljanje mednarodnih prevozov dovolilnice iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države na podlagi mednarodne pogodbe, sklenjene s posamezno državo.

88. člen (pogoji za delitev dovolilnic)

Dovolilnice lahko pridobi domači prevoznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima licenco oziroma dovoljenje Skupnosti, ki mu dovoljuje mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu,
- je pri delivcu pravočasno vložil vlogo za dodelitev dovolilnic.

90. člen (postopek določitve letnega načrta)

(1) Domači prevoznik, ki želi, da mu delivec določi letni načrt dodelitve dovolilnic za naslednje leto, mora v tekočem letu med 1. in 15. septembrom pri delivcu vložiti vlogo za določitev letnega načrta. Prevozniku, ki v navedenem roku ne vloži vloge, delivec letnega načrta za naslednje leto ne določi.

(2) V vlogi za določitev letnega načrta prevoznik navede vrste in število dovolilnic, ki jih želi pridobiti. V izračunu načrta so navedene vse vrste in število dodeljenih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga. Načrti dodelitve dovolilnic prevoznikom so javni ter jih mora delivec objaviti na svoji spletni strani in na oglasni deski delivca, dostopni vsem prevoznikom.

(3) Prevoznik jamči za pravilnost podatkov, ki jih navede v vlogi za pridobitev dovolilnic, delivcu pa mora takoj sporočiti spremembo teh podatkov. Če se ugotovi, da je prevoznik namenoma predložil nepravilne podatke, se mu v letni načrt določi 50% dovolilnic, ki bi mu drugače pripadale.

(4) Delivec vodi seznam prevoznikov, ki želijo pridobiti dovolilnice, in seznam prevoznikov, ki prejemajo dovolilnice. Prevozniku, ki je vpisan v seznam, se z odločbo določi letni načrt dodelitve dovolilnic za mednarodni cestni prevoz blaga. Pri določitvi letnega načrta delivec upošteva merila in postopek, določen s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, ter število dovolilnic, ki jih ima na razpolago. Delivec mora letni načrt dodelitve dovolilnic prevoznikom določiti najpozneje do 15. oktobra tekočega leta, za CEMT dovolilnice pa najpozneje do 15. novembra tekočega leta.

(5) Pri prevozniku, ki že prejema dovolilnice ali ima že določen letni načrt, delivec pri določitvi načrta dodelitve dovolilnic upošteva merila, ki so določena s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, predvsem pa število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v obdobju od 1. oktobra preteklega leta do 30. septembra tekočega leta.

(6) Za določitev letnega načrta dodelitve kritičnih dovolilnic je prevoznikom, ki še ne

prejemajo kritičnih dovolilnic, na razpolago kvota kritičnih dovolilnic v višini 40% količine neporabljenih kritičnih dovolilnic v obdobju od 1. oktobra preteklega leta do 30. septembra tekočega leta.

94. člen **(prenosi letnega načrta in prenosi dovolilnic)**

(1) Prenos dovolilnic med prevozniki je dovoljen na podlagi odločbe iz šestega odstavka tega člena. Dovolilnico mora uporabiti prevoznik, ki je kot uporabnik naveden na dovolilnici. Uporabljena dovolilnica se šteje v naslednji letni načrt tistemu prevozniku, ki je dovolilnico pravilno uporabil in vrnil ne glede na to, komu je bila dodeljena.

(2) Prenos celotnega letnega načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen, če prevoznik preneha opravljati dejavnost prevozov in če drugi domači prevoznik prevzame tudi vsa vozila, s katerimi opravlja prevoze, kakor tudi pri univerzalnem pravnem nasledstvu prevoznika.

(3) Delni prenos načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen pri delnem ali celotnem prenosu voznega parka na novega uporabnika. Pri prenosu pripada posameznemu vozilu sorazmerni delež dovolilnic glede na celotni načrt. Za prenos voznega parka v smislu tega člena se šteje prodaja vozila ali če je prevoznik vozilo dal v najem.

(4) Prenos dovolilnic CEMT je dovoljen ob prenehanju opravljanja dejavnosti ali ob prenosu delnega ali celotnega voznega parka. Dovoljena je tudi zamenjava vrste dovolilnice CEMT med prevoznikoma.

(5) Prevoznik, ki prenaša letni načrt ali dovolilnico CEMT, in prevoznik, ki bo načrt ali dovolilnico CEMT pridobil, morata skleniti pisno pogodbo, v kateri mora biti obvezno navedeno, da se prevoznik, ki načrt ali dovolilnico CEMT prenaša v celoti, odpoveduje vsem pravicam, ki jih je do tedaj imel na račun določenega letnega načrta dodelitve dovolilnic in uporabe dovolilnice CEMT. Pogodbo predloži skupaj z vlogo za prenos načrta ali dovolilnice CEMT delivcu.

(6) Delivec odloči o prenosu načrta ali dovolilnice CEMT z odločbo. Prenosi načrtov so dovoljeni samo na domače prevoznike, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev dovolilnic iz 88. člena tega zakona. CEMT dovolilnica, ki jo je prevoznik prenesel na drugega prevoznika ali zamenjal z drugim prevoznikom v tekočem letu, se pri točkovanju upošteva tako, da se šteje skupno število opravljenih prevozov, ki sta jih opravila oba prevoznika, iz 95. člena tega zakona.

95. člen **(dodelitev dovolilnic CEMT in njihova uporaba)**

(1) Uporaba dodeljenih dovolilnic CEMT se spremlja in vrednoti po sistemu točkovanja opravljenih prevozov blaga iz območja Skupnosti v države nečlanice, v določenem obdobju. Točkujejo se samo prevozi, opravljeni s pravilno uporabo dovolilnice v skladu s tem zakonom.

(2) Prevoznik pridobiva točke glede na posamezno vrsto dovolilnice CEMT. Delivec iz mesečnega poročila o uporabi dovolilnice CEMT za vsakega prevoznika, ki ima dodeljeno dovolilnico CEMT, izračuna, koliko točk je pridobil glede na opravljene vožnje v določenem obdobju. Na podlagi takega izračuna delivec prevoznike razvrsti po številu zbranih točk in naredi seznam. Dovolilnice se odvzamejo tistim prevoznikom, ki opravijo v opazovanem obdobju manjše število voženj za tretje države, kot je predpisano v podzakonskem predpisu, ki ureja delitev dovolilnic. Delivec vodi na podlagi vlog prevoznikov za pridobitev dovolilnic CEMT letni seznam prosilcev, ki je urejen glede na pogoje in merila, določena v tem zakonu in podzakonskih predpisih, ter iz tega izdela seznam tistih prevoznikov, ki so prejeli dovolilnico CEMT, in seznam tistih, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovolilnic CEMT, jih pa niso prejeli (seznam prosilcev za dodelitev dovolilnic CEMT).

(3) Uporabnik dovolilnice mora za vsako vožnjo voditi dnevnik vožnje v skladu s pravili ITF. Prevoznik mora izpolnjene dnevniške liste skupaj s poročilom o opravljenih prevozih ob koncu obdobja, določenega v podzakonskem aktu, vrniti delivcu. Prevoznika, ki ne odda pravočasno izpolnjenih dnevniških listov, delivec ne točkuje za tisti mesec, za katerega ni oddal dnevniških listov.

(4) Prevoznik mora vožnje, ki v dnevniku niso potrjene s carinskim pečatom, dokazati s prevozno listino (CMR).

(5) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja za prevoze med državami članicami organizacije ITF in v tranzitu čez njena ozemlja. Uporabnik mora pri tem upoštevati morebitne prepovedi glede uporabe njihovega ozemlja, ki jih določajo posamezne države.

(6) Z dovolilnico CEMT ni dovoljeno opravljati kabotaže znotraj posamezne države članice organizacije ITF ali voženj med državami članicami in državami, ki niso članice te organizacije.

(7) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja le za eno vozilo. Dovolilnica CEMT in dnevnik voženj morata biti v vozilu ves čas potovanja, to je od nakladanja do razkladanja.

(8) Ime prevoznika, ki je vpisan na dovolilnico CEMT, mora biti isto kakor ime, ki je vpisano v prometnem dovoljenju vozila, pri najemu oziroma zakupu pa v najemni oziroma zakupni pogodbi za vozilo in na prevoznem dokumentu, ki spremlja tovor.

(9) Dovolilnico CEMT lahko podjetje, ki mu je bila izdana, uporablja tudi za najeta oziroma zakupljena vozila brez voznikov pod pogojem, da ima za ta vozila sklenjeno najemno oziroma zakupno pogodbo. Vozilo mora uporabljati izključno podjetje, ki ga je najelo oziroma zakupilo, upravljati pa ga sme voznik, ki je v tem podjetju zaposlen. V vozilu morajo biti ti dokumenti:

- pogodba o najemu oziroma zakupu, iz katere morajo biti jasno razvidni ime najemnika, ime najemodajalca, datum in trajanje pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- kadar voznik ni oseba, ki je vozilo najela, mora biti v vozilu tudi pogodba o delovnem razmerju med najemnikom vozila in voznikom, iz katere je razvidno ime delodajalca, ime voznika in trajanje dela za najemnika.

108. člen **(kabotaža pri mednarodnem prevozu potnikov)**

(1) Prevoznik Skupnosti lahko opravlja kabotažo v Republiki Sloveniji v skladu z Uredbo 1073/2009/ES.

(2) Tuji prevoznik sme opravljati kabotažo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov le, če tako določa mednarodna pogodba ali če ministrstvo izda dovoljenje za izvajanje kabotaže.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se sme izdati, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

109. člen **(opravljanje kabotaže)**

(1) Prevoznik Skupnosti lahko pri prevozu blaga v cestnem prometu opravlja kabotažo na območju Republike Slovenije v skladu z Uredbo 1072/2009/ES in predpisi, ki jih izda Republika Slovenija za izvajanje te uredbe.

(2) Tuji prevoznik lahko opravi kabotažo na območju Republike Slovenije le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vloži pri pristojnem organu države, v kateri ima tuji prevoznik sedež. Po prejemu te vloge izda ministrstvo posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

114.b člen **(upravičenec do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice)**

(1) Upravičenec do subvencioniranega prevoza dijakov in študentov (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj, ki ima bivališče najmanj 2 km oddaljeno od kraja izobraževanja in ima status:

- dijaka;
- udeleženca izobraževanja odraslih, ki se izobražuje po javno veljavnih programih poklicnega, srednjega in višjega strokovnega izobraževanja, če ni v delovnem razmerju, ni prijavljen kot brezposelna oseba ali se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela do dopolnjenega 26. leta starosti;
- študenta, ki ni zaposlen.

(2) Pogoji oddaljenosti 2 km od bivališča do kraja izobraževanja je določen z razdaljo med krajem bivanja in krajem izobraževanja. Razdalja med krajem bivanja in krajem izobraževanja pomeni najkrajšo razdaljo od naslova nepremičnine, v kateri upravičenec biva do naslova nepremičnine, v kateri se upravičenec izobražuje.

(3) Do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice imajo pravico upravičenci, ki med izobraževanjem dnevno potujejo od kraja stalnega ali začasnega prebivališča do kraja izobraževanja in nazaj.

(4) Do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice za največ 10 voženj na mesec imajo pravico upravičenci, ki med izobraževanjem bivajo v kraju izobraževanja.

(5) Upravičenec, ki je zlorabil pravico do subvencioniranega prevoza, izgubi to pravico za tekoče šolsko oziroma študijsko leto. Med zlorabe pravice do subvencioniranega prevoza se šteje:

- nakup dveh ali več vozovnic, razen kombiniranih vozovnic
- ponarejanje dokumentov glede upravičenosti
- ponarejanje vozovnice
- uporaba vozovnice z neresničnimi podatki.

114.c člen **(predmet subvencioniranega prevoza)**

(1) Upravičenec, ki se izobražuje zunaj kraja stalnega oziroma začasnega prebivališča ima za relacijo od kraja bivanja do kraja izobraževanja pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice v javnem linijskem prevozu potnikov v cestnem prometu in železniškem prevozu, razen v mestnem linijskem prevozu potnikov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima upravičenec pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice tudi za mestni linijski prevoz potnikov, na način kot je to določeno s pogodbo med upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov in ministrstvom, pristojnim za promet.

(3) Na izračun subvencije vpliva dolžina relacije, na kateri upravičenec potuje. Za določanje višine subvencije se za dolžino relacije od kraja bivanja do kraja izobraževanja, upošteva razdalja med vstopnim postajališčem, ki je najbližje stalnemu oziroma začasnemu prebivališču upravičenca in izstopnim postajališčem, ki je najbližje izobraževalni ustanovi upravičenca.

(4) Dolžina relacije iz prejšnjega odstavka se razbere iz daljinarja, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za promet.

114.č člen **(predmet subvencionirane mesečne vozovnice)**

(1) Za dijake se subvencionirajo prevozi v obdobju od 1. 9. do 30. 6. tekočega šolskega leta oziroma za študente od 1. 10. do 30. 6. tekočega študijskega leta.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ima upravičenec s statusom študenta, v obdobju od 1. 9. do 30. 9. in 1. 7. do 31. 7. tekočega šolskega leta, pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice za 10 voženj.

(3) Subvencionirana mesečna vozovnica velja za mesec, za katerega je izdana in velja še do konca prvega delovnega dne v naslednjem mesecu.

(4) Upravičenec lahko namesto subvencionirane mesečne vozovnice uveljavlja pravico do subvencionirane polletne oziroma letne vozovnice. Polletne vozovnice za dijake so za obdobje od 1. 9. do 31. 1. in od 1. 2. do 30. 6. oziroma letne vozovnice za obdobje 1. 9. do 30. 6. tekočega šolskega leta. Polletne vozovnice za študente so za obdobje od 1. 10. do 31. 1. in od 1. 2. do 30. 6., letna vozovnica pa za obdobje od 1. 10. do 30. 6. tekočega študijskega leta.

114.d člen (določitev cene)

(1) Upravičenec plača subvencionirano mesečno polletno, oziroma letno vozovnico po enotni subvencionirani ceni, glede na razred oddaljenosti.

(2) Ne glede na dolžino relacije na kateri upravičenec potuje, ima upravičenec iz četrtega odstavka 114.b člena pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice za največ 10 voženj na mesec.

(3) Razlika med polno ceno subvencionirane mesečne vozovnice in ceno subvencionirane mesečne vozovnice, ki jo plača upravičenec, predstavlja subvencijo.

(4) Način in metodologijo izračuna cene mesečne, polletne in letne vozovnice, ter cene subvencionirane mesečne vozovnice, mesečne vozovnice za 10 voženj, polletne in letne vozovnice, ki jo plača upravičenec, ter razrede oddaljenosti, predpiše minister, pristojen za promet v soglasju z ministroma, pristojnima za izobraževanje in delo in socialne zadeve.

117. člen (nadzorni in prekrškovni organi)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo inšpektorat, pristojen za področje prometa, tržni inšpektorat, carinski organi in policija, in sicer:

- inšpektorat, pristojen za področje prometa izvaja nadzor nad izvajanjem vseh določb tega zakona in opravlja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev;
- carinski organi so pooblašteni, da na celotnem ozemlju Republike Slovenije preverjajo, ali imajo domači prevozniki, prevozniki Skupnosti in tuji prevozniki pri opravljanju prevozov v cestnem prometu dovolilnice, dovoljenja, druge dokumente in listine, predpisane v tem zakonu, predpisih Skupnosti in mednarodnih sporazumih. Carinski organi opravljajo tudi nadzor nad izvajanjem določb enajstega in dvanajstega odstavka 102. člena zakona na sedežu in v drugih poslovnih prostorih oseb, navedenih v tem členu;
- policija izvaja nadzor na cesti, in sicer nad določbami tega zakona, ki urejajo licenco Skupnosti, dovolilnice in dovoljenja za prevoz potnikov in blaga, ki jih mora imeti tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti, kabotažo ter dokumenti, ki jih mora imeti voznik med vožnjo v vozilu
- tržni inšpektorat izvaja nadzor nad določbami zakona, ki določajo uporabo taksimetra (57. člen).

(2) Carinski organi in policija so v okviru pristojnosti iz prvega odstavka tega člena pooblašteni, da začasno odvzamejo dokumente, s katerimi se je pri opravljanju prevoza izkazal voznik prevoznika, če dvomijo o njihovi originalnosti, če niso ustrezni, pravilno izpolnjeni ali če voznik ne spoštuje pogojev, navedenih v dokumentu. Za začasno odvzete dokumente se izda potrdilo, skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu pa se pošljejo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa ali pristojnemu organu za izvedbo nadaljnjega postopka.

(3) Nadzorni in prekrškovni organi po tem zakonu lahko dostopajo za potrebe vodenja postopkov do podatkov v nacionalnem elektronskem registru, navedenih v podtočkah e) in f) 2. točke 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.

118. člen (inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravlja inšpektorat, pristojen za področje prometa. Neposredne naloge inšpekcijskega nadzorstva izvajajo inšpektorji za cestni promet (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji).

(2) Nadzor nad opravljanjem prevozov v cestnem prometu se opravlja na sedežu in drugih poslovnih prostorih prevoznika ali pri opravljanju prevozov, pri čemer imajo inšpektorji pravico ustaviti in pregledati vozilo. V ta namen uporabljajo označena službena vozila in posebno tehnično ter svetlobno opremo.

(3) Zaradi izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka mora voznik ustaviti na mestu, ki ga odredi inšpektor z dajanjem predpisanih znakov, na način in po postopku, ki ga predpiše minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(4) Pregled vozila pomeni pregled prevoznega sredstva in blaga, ki se vozi v ali na njem. V primeru pregleda blaga, ki se vozi v prevoznem sredstvu in je obeleženo s carinskimi oznakami, je treba obvestiti carinski organ.

(5) Lastnik oziroma oseba, ki vozilo poseduje ali ga uporablja, ima pravico biti navzoč pri pregledu.

XIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

124. člen (prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravi ali opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu:

- brez licence (19. člen tega zakona),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen tega zakona),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- brez potrdila za voznike (peti odstavek 5. člena Uredbe 1073/2009/ES).

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost:

- brez licence (19. člen tega zakona),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen tega zakona),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- brez potrdila za voznike (peti odstavek 5. člena Uredbe 1073/2009/ES).

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

125. člen (prekrški)

(1) Z globo 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek tuja pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. na območju Republike Slovenije izvaja ali izvede kabotažo brez dovoljenja oziroma se kaznuje prevoznik Skupnosti, če izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo 1072/2009/ES (108. in 109. člen);

2. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez dovolilnice (102., 103. in 104. člen).

(2) Z globo 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje voznik tuje pravne osebe ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

127. člen (prekrški)

(1) Z globo od 750 do 1.250 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima izvoda svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma potrdila o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe (33., 34., 82. člen tega zakona, šesti odstavek 4. člena Uredbe 1072/2009/ES in tretji odstavek 4. člena Uredbe 1073/2009/ES);
2. da v upravljanje oziroma vožnjo avtobus ali tovorno vozilo vozniku, ki ni strokovno usposobljen ali ni zadosti star (38. člen);
3. ne zagotovi uporabe taksimetra na način, da se le-ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje, da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje ter da sta taksimeter in obvestilo o maksimalni tarifi nameščena tako, da sta vidna uporabnikom prevoza. (57. člen tega zakona);
4. če v vozilu nima izvirnika dovoljenja za opravljanje linijskih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu (66., 75. člen tega zakona in šesti odstavek 6. člena Uredbe 1073/2009/ES);
5. brez dovoljenja začasno prekine ali trajno ustavi prevoz potnikov na mednarodni liniji (72. člen zakona in 11. člen Uredbe 1073/2009/ES);
6. upravljalec avtobusne postaje ne opravlja nalog iz 111. člena tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih aktov;
7. med opravljanjem stalnih izvenlinijskih prevozov - shuttle prevozi – nima v vozilu dovoljenja lokalne skupnosti, potrjenega cenika, ki je pritrjen tako, da je viden uporabnikom ali drugih potrebnih dokumentov, oznak in opreme.

(2) Z globo od 250 do 500 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo 210 eurov se kaznuje voznik, ki stori prekršek iz 1., 3., 4., 5. in 7. točke prvega odstavka tega člena.

128. člen (prekrški)

(1) Z globo od 210 do 625 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. v predpisanem roku izdajatelja licence ne obvesti o spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence (30. člen tega zakona in peti odstavek 11. člena Uredbe 1071/2009/ES);
2. v predpisanem roku po prejemu dokončne odločbe o preklicu in odvzemu licence skupaj z vsemi izvodi licence ne vrne izdajatelju (32. člen);
3. voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, v vozilu nima potrdila v skladu z Uredbo 1072/2009/ES, da ta voznik dela pri prevozniku v skladu z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih

- zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov (33. člen);
4. voznega reda ne objavi v skladu s 45. in 71. členom tega zakona;
 5. ne opravlja notranjega prevoza potnikov v skladu z voznim redom (45. člen);
 6. o začasni prekinitvi prevoza v primeru višje sile ne obvesti javnosti po sredstvih javnega obveščanja, pristojnega organa in pristojne inšpekcije (49. in 71. člen);
 7. v predpisanem roku o sklenitvi pogodbe o prevozu potnikov v posebnem linijskem prevozu ne obvesti direkcije (54. člen);
 8. ne opravlja ali ne opravi mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s potrjenim cenikom, voznim redom in itinerarjem (67. in 68. člen);
 9. upravljavec avtobusne postaje oziroma postaje (javnega parkirišča) za tovorna vozila ali avtobuse na vidnem mestu ne objavi delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (114. člen tega zakona);
 10. inšpektorju ne predloži zahtevanih podatkov, pisnega pojasnila ali izjave v roku, ki ga določi inšpektor, ali če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja nadzorstva ali mu ne dostavi poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, če inšpektor to zahteva (120. člen).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

130. člen **(prekrški)**

(1) Z globo od 420 do 850 eurov se kaznuje za prekršek domača pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če vozila, ki se uporabljajo za prevoze v cestnem prometu, nimajo oznak in opreme, kot so določene s predpisom, izdanim na podlagi tega zakona (šesti odstavek 33. člena).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba domače pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je ista fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik.

131. člen **(prekrški)**

Z globo od 170 do 420 eurov se kaznuje za prekršek voznik:

1. če med vožnjo pri sebi nima vozniškega dovoljenja, v katerem je vpisana pridobljena temeljna kvalifikacija, ali izkaznice o voznških kvalifikacijah (33. in 42. člen);

2. če na zahtevo pristojnega inšpektorja, carinskega organa in policista ne izroči na vpogled zahtevanih dokumentov ali če inšpektorju ne omogoči pregleda opreme, oznak in tovara (33. in 120. člen).

2.a če med vožnjo v vozilu nima dokumentov iz 33. člena (razen dokumenta iz 1. točke tega člena);

3. če pri opravljanju linijskih prevozov pravočasno ne obvesti o zamudi najbližje avtobusne postaje (47. člen);

4. če ustavlja ali ustavi zunaj mest postankov, ki so določeni v voznem redu, ali nima s seboj voznega reda ali vozi v nasprotju z voznim redom (48. člen);
5. če potniška spremnica v mednarodnem cestnem prometu ni pravilno izpolnjena (76. člen);
6. če med vožnjo v vozilu nima dokazil oziroma dokumentov iz 33. a člena, devetega odstavka 95. člena in 107. člena tega zakona;
7. če na znak inšpektorja ne ustavi vozila (118. člen).

131.b člen (prekršek)

(1) Z globo od 1.750 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če opravlja avtotaxi prevoz voznik, s katerim nima sklenjenega delovnega razmerja (drugi odstavek 33. člena zakona).

(2) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 400 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu – ZPCP-2E (Uradni list RS, št. 39/13) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

24. člen

Koncesije, podeljene v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), veljavne do 31. decembra 2012, na podlagi katerih se ob uveljavitvi tega zakona izvaja gospodarska javna služba javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, se podaljšajo za obdobje do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ do 31. decembra 2015.